

Onsdag den 6. november 2013 (D)

1

14. møde

Onsdag den 6. november 2013 kl. 13.00

Dagsorden

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid). (Se nedenfor).

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 29:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget. (Begrænsning af folketingsmedlemmernes adgang til at modtage godtgørelse for egen fast supplerende bolig i Københavnsområdet m.v.). Af Mogens Lykketoft (S), Bertel Haarder (V), Pia Kjærsgaard (DF), Camilla Hersom (RV) og Anne Baastrup (SF). (Fremsættelse 03.10.2013).

1) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF)

Vil ministeren oplyse, hvilken besvarelse der er mest korrekt, når ministeren i Folketingets spørgetid, onsdag den 23. oktober 2013, i besvarelsen af spørgsmål S 220 bl.a. oplyste, at »Nu er der så pr. oktober måned i år udført mere end 70 kontroller«, mens samme minister i besvarelsen af spørgsmål 197 (alm. del) fra Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik den 14. marts 2013 kunne oplyse, at »Rigspolitiet har endvidere til brug for besvarelsen af dette spørgsmål oplyst, at Københavns Politi fortsat gennemfører daglige kriminalitetskontroller på interne Schengen-ankomster«? (Spm. nr. S 308).

2) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF)

Hvad er ministerens holdning til hashklubloven, som har gjort det muligt at lukke mange hashklubber, herunder om denne vil kunne bruges i forhold til en forbedring af rockerloven, så de mange rockerborge i boligområder kan lukkes? (Spm. nr. S 309).

3) Til justitsministeren af:

Inger Støjberg (V)

Hvilke overvejelser gør ministeren sig om at afskaffe det nuværende integrationskriterium og erstatte det med et tilknytningskriterium ved udvælgelse af kvoteflygtninge, og hvordan mener ministeren, at det harmonerer med indholdet i regeringsgrundlaget? (Spm. nr. S 314).

4) Til justitsministeren af:

Inger Støjberg (V)

Hvilke konsekvenser mener ministeren, at indførelsen af et tilknytningskriterium i stedet for et integrationskriterium for udvælgelsen af kvoteflygtninge vil have på integrationen i Danmark? (Spm. nr. S 315).

5) Til justitsministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V)

Vil ministeren i forlængelse af sit svar på REU, alm. del – 2012-13 – spørgsmål 860 oplyse, om ministeren mener, at det er udtryk for retssikkerhed, at frifindelse ved domstolene af en bilist i en sag om overtrædelse af hastighedsbegrænsningen på en given strækning ikke automatisk fører til, at andre bilister, der har fået en bøde for en lignende overtrædelse i samme tidsrum, får deres bøde annulleret? (Spm. nr. S 316. Medspørger: Karsten Lauritzen (V)).

6) Til kulturministeren af:

Jan E. Jørgensen (V)

Hvad er ministerens principielle holdning til at lade kommuner overtage ejerskabet af parker fra Styrelsen for Slotte og Kulturejendomme? (Spm. nr. S 306).

7) Til kulturministeren af:

Jan E. Jørgensen (V)

Vil ministeren være indstillet på at lade Frederiksberg Kommune overtage ejerskabet af Styrelsen for Slotte og Kulturejendommens to parker på Frederiksberg, henholdsvis Frederiksberg Have og Søndermarken? (Spm. nr. S 307).

8) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Martin Henriksen (DF)

Hvad kan ministeren oplyse om den seneste udvikling i Egedalsvænge, hvor flere har udtrykt bekymring for den stigende muslimske indflydelse i boligområdet? (Spm. nr. S 287).

9) Til beskæftigelsesministeren af:

Hans Andersen (V)

Hvad er ministerens holdning til, at for et ægtepar med børn, hvor begge er fyldt 30 år, og hvor den ene ægtefælle går hjemme, skal den anden ægtefælle tjene omkring 35.000 kr. pr. måned, for at ægteparret har 1.000 kr. mere til rådighed pr. måned end et ægtepar uden andre indtægter end kontanthjælp? (Spm. nr. S 165 (omtrykt)).

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Hans Andersen (V)

Hvad er ministerens holdning til, at ca. 330.000 danskere i dag ifølge Økonomi- og Indenrigsministeriets beregninger har et svagt økonomisk incitament til at arbejde? (Spm. nr. S 166 (omtrykt)).

11) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF)

Hvordan vil ministeren sikre sengepladser i fremtiden til psykisk syge på de psykiatriske afdelinger samt sengepladser til de ældre medicinske patienter? (Spm. nr. S 298).

12) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF)

Vil ministeren undersøge, om det er muligt at legalisere medicinsk cannabisolie, som en del borgere bruger mod svær sygdom som kræft? (Spm. nr. S 299).

13) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V)

Mener ministeren, at regionerne leverer den kræftbehandling, som borgerne har krav på? (Spm. nr. S 312).

14) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V)

Mener ministeren, at der er tale om en god eller en dårlig tendens, når privathospitalerne fra 2010 til 2012 har mistet hver femte offentlige patient (fra 133.773 til 107.777)? (Spm. nr. S 313).

15) Til skatteministeren af:

Henrik Høegh (V)

Hvordan forventer ministeren, at besparelsen på 70 mio. kr. i finansloven på SKATs område omkring indsats skal udmøntes? (Spm. nr. S 310).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden

Formanden:

Mødet er åbnet.

I dag er der følgende anmeldelser:

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Lovforslag nr. L 50 (Forslag til lov om ændring af lov om radio- og fjernsynsvirksomhed. (Ny ordning for udsendelse af ikkekommercielt tv)).

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Lovforslag nr. L 60 (Forslag til lov om ændring af pensionsafkastbeskatningsloven, pensionsbeskatningsloven, kildeskatteloven og arbejdsmarkedsbidragsloven. (Forrentning af negativ institutskat, etablering af en godkendelsesordning for ikke-fradragsberettigede pensionsindbetalinger og tilbagebetaling m.v. af ikke-fradragsberettigede indbetalinger til ratepension i indbetalingsåret m.v.)).

Lars Barfoed (KF), Anne-Mette Winther Christiansen (V), Alex Ahrendtsen (DF), Stine Brix (EL) og Anders Samuelsen (LA):

Lovforslag nr. L 61 (Forslag til lov om ændring af lov om Dansk Sprognævn. (Varetagelse af dansk tegnsprog)).

Torsten Schack Pedersen (V), Dennis Flydtkjær (DF), Ole Birk Olsen (LA) og Brian Mikkelsen (KF):

Beslutningsforslag nr. B 17 (Forslag til folketingsbeslutning om genindførelse af omkostningsgodtgørelse til virksomheder og fonde i skattesager).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Besvarelse af oversendte spørgsmål til ministre (spørgetid). Kl. 13:00

Formanden:

Det første spørgsmål er til justitsministeren af hr. Peter Skaarup. Kl. 13:01

Spm. nr. S 308

1) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Vil ministeren oplyse, hvilken besvarelse der er mest korrekt, når ministeren i Folketingets spørgetid, onsdag den 23. oktober 2013, i besvarelsen af spørgsmål S 220 bl.a. oplyste, at »Nu er der så pr. oktober måned i år udført mere end 70 kontroller«, mens samme minister i besvarelsen af spørgsmål 197 (alm. del) fra Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik den 14. marts 2013 kunne oplyse, at »Rigspolitiet har endvidere til brug for besvarelsen af dette spørgsmål oplyst, at Københavns Politi fortsat gennemfører daglige kriminalitetskontroller på interne Schengen-ankomster«?

Formanden:

Værsgo til hr. Peter Skaarup for at fremføre spørgsmålet. Kl. 13:01

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Spørgsmålet lyder sådan her:

Vil ministeren oplyse, hvilken besvarelse der er mest korrekt, når ministeren i Folketingets spørgetid, onsdag den 23. oktober 2013, i besvarelsen af spørgsmål S 220 bl.a. oplyste, at »Nu er der så pr. oktober måned i år udført mere end 70 kontroller«, mens samme minister i besvarelsen af spørgsmål 197 (alm. del) fra Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik den 14. marts 2013 kunne oplyse, at »Rigspolitiet har endvidere til brug for besvarelsen af dette spørgsmål oplyst, at Københavns Politi fortsat gennemfører daglige kriminalitetskontroller på interne Schengen-ankomster«?

Kl. 13:01

Formanden:

Justitsministeren. Kl. 13:02

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Jeg oplyste her i salen den 23. oktober, at der de seneste år er skruet op for kontrollen, når det gælder de såkaldte Schengenankomster. Det understregede jeg med oplysningen om, at der i hele 2011 blev udført 6 kontroller omfattende 10 personer, mens der til sammenligning pr. oktober måned i år er udført mere end 70 kontroller, der omfatter flere inden 6.500 personer. Medregner man de sidste par ugers kontroller, drejer det sig om 83 kontroller omfattende mere end 7.500 personer. De tal taler vist helt for sig selv.

Det var også et tema den 23. oktober, hvor jeg i to svar til Folketinget om kriminalitetskontroller af Schengenankomster i lufthavnen fra december 2012 til marts 2013 videregav oplysninger fra politiet om, at der på det pågældende tidspunkt var tale om daglige kontroller. Jeg sagde i tilknytning hertil, at jeg dels gik ud fra, at oplysningerne fra Københavns Politi var korrekte, dels forstod oplysningerne sådan, at de afspejlede et øjebliksbillede, ud fra hvilket politiet på de pågældende tidspunkter fandt at der var behov for dagligt at udføre kriminalitetskontroller.

Lad mig understrege, at der fra december 2012 og frem til marts måned i år blev udført særlig mange kriminalitetskontroller i lufthavnen. Men en kortlægning, som Københavns Politi har foretaget, viser også, at der ikke har været tale om kontroller hver eneste dag i hele perioden. Københavns Politi har beklaget over for mig, at de to nævnte svar til Folketinget læst i sammenhæng kan efterlade det forkerte indtryk, at der kontinuerligt fra medio december 2012 og frem til medio marts måned i år, altså 2013, var tale om daglige kontroller. Den beklagelse tilslutter jeg mig naturligvis, idet jeg medgiver, at besvarelsenerne samlet set kan læses sådan. Men det ændrer jo ikke ved den kendsgerning, at der i den nævnte periode og i det hele taget de seneste 2 år har været tale om en markant forøget kontrolindsats, som pr. dags dato i år altså har resulteret i 83 kontroller, som har omfattet mere end 7.500 personer.

Kl. 13:04

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:04

Peter Skaarup (DF):

Tak for det. Når Dansk Folkeparti også her i dag i Folketingets spørgetid interesserer sig for det her emne, er det jo, fordi betjente i Københavns Lufthavn har kunnet fortælle os, at det faktisk er sådan, at det strømmer ind med illegale personer fra nogle bestemte flyafgange i Italien til København. Og problemet er jo så, at når man er med fly fra Italien til København, er man inde i Schengenområdet, og der må vi ikke på grund af det, regeringspartierne også har sørget for at vi tilslutter os, nemlig Schengensamarbejdet, kontrollere hver eneste flyafgang. Der er vi nødt til at lave stikprøvekontroller, hvis der er tale om det, man kalder Schengenafgange.

I og med at vi jo sidste år oplevede det under den her regerings virke, at vi satte EU-rekord i antallet af asylansøgere – en kæmpe stigning fra 2011 til 2012, og det ser også ud, som om der er en stor stigning i antallet af asylansøgere i år i forhold til 2011 – så er det jo et dagligt problem, hvis man ikke kontrollerer det der, hvor der kommer illegale personer ind, i forbindelse med de her kriminalitetskontroller.

Det er jo så desværre det, som har været tilfældet. Jeg synes da, at det trods alt er rene ord for pengene, at man nu beklager, at det, man har oplyst over for Folketinget, ikke har været korrekt. For det er jo ikke korrekt – det må justitsministeren jo så anerkende i forhold til vores spørgsmålsiver – når man har skrevet gentagne gange fra justitsministerens side til Folketinget, at der var tale om daglige kriminalitetskontroller, for der har ikke været tale om daglige kriminalitetskontroller.

Det, der er det interessante nu, når vi har lagt den misforståelse eller misinformation, kan man sige, til side, er, om der så vil blive tale om daglige kriminalitetskontroller. For det er der behov for, skulle jeg hilse og sige. Der kommer rigtig mange illegale personer ind via Københavns Lufthavn.

Kl. 13:06

Formanden:

Så er det justitsministeren, og fra nu af er det halve minutter, vi taler om. Værsgo.

Kl. 13:06

Justitsministeren (Morten Bødskov):

O.k., formand, jeg vil forsøge at holde mig inden for de 30 sekunder.

Der er jo ingen tvivl om, at ser man på EU som sådan og dermed også på Danmark, er der en udfordring med illegal indvandring. Det er også derfor, jeg er meget tilfreds med at konstatere, at fra tiden under den tidligere regering, hvor Dansk Folkeparti havde et stort medansvar, kan man rolig sige, for politikken, og indtil nu er der, når det handler om kriminalitetskontroller i Københavns Lufthavn, tale om en meget, meget kraftig stigning. Og det synes jeg jo selvfølgelig er tilfredsstillende.

Det er jo også sådan – og det ved hr. Peter Skaarup jo udmærket godt – at de kriminalitetskontroller selvfølgelig baserer sig på analyser og efterretninger og andet, også prioriteringer i Københavns Politis øvrige arbejde, men på trods af det er det altså lykkedes at lave en meget, meget kraftig stigning. Jeg nævner bare tallene: Det sidste tal, vi har, fra hvor Dansk Folkeparti havde indflydelse, er fra 2011 med 6 kontroller omfattende 10 personer, og det, vi har haft i år indtil nu, er 83 kontroller omfattende mere end 7.500 personer. De tal synes jeg taler helt for sig selv.

Kl. 13:07

Formanden:

Peter Skaarup.

Kl. 13:07

Peter Skaarup (DF):

Der er jo to ting at sige til det. For det første, at da den regering, vi har nu, og som nogle kalder en rød regering, trådte til, skete der det, at der kom en meget kraftig stigning i antallet af asylansøgere. Det er et faktum, og derfor er der selvfølgelig også brug for en stadig større kriminalitetskontrol i Københavns Lufthavn. Så den del af det siger sig selv.

Den anden del er så det, jeg spurgte om før, og jeg vil gerne gentage det. Når vi nu ved, at der har været rekordagtige asylansøgetal, og der tages også rigtig mange, når man endelig kontrollerer de rigtige fly, vil justitsministeren så sørge for, at der kommer daglige kriminalitetskontroller? Det er der behov for. Jeg har spurgt om det før, men jeg vil godt lige spørge om det igen for at være sikker på, at justitsministeren svarer.

Kl. 13:08

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:08

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Jeg tror, at når man er så meget sammen med hr. Peter Skaarup, som jeg er her i salen eller i samråd og udvalgs møder i øvrigt, så skal man vænne sig til at høre meget. Men ligefrem at beskyldte den her regering for at være årsag til, at der eksempelvis er kommet flere flygtninge fra Syrien, fra Afghanistan eller andre steder, hvor verden er præget af uroligheder, tror jeg faktisk folk godt kan forstå ikke helt hænger sammen. Og ser man på antallet af asylansøgere i Norden, f.eks. hvor mange der kommer til Sverige, så vil man se, at i forhold til eksempelvis Norge og Sverige er virkeligheden, at Danmark ligger lavere. Så jeg tror godt, at hr. Peter Skaarup selv kender svaret, og den der form for argumentation tror jeg også hr. Peter Skaarup godt ved ikke hænger sammen.

Jeg er meget tilfreds med, at Københavns Politi har sikret, at der er sket en stigning her, og det ser man, fordi der selvfølgelig har været behov for at lave de her kriminalitetskontroller. Men man skal også se arbejdet med udlændingekontrolafdelingerne i politiet som et andet eksempel på, at man går efter illegal indvandring. Man skal

også se på hele det arbejde, der foregår mellem SKAT, Arbejdstilsynet og arbejdsmarkedsmyndighederne i øvrigt og politiet, som et tredje initiativ i den retning. Så der sker meget på en hel række områder, og enhver antagelse om, at den her regering ikke skulle tage det alvorligt, er helt fejlagtig.

Kl. 13:09

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:09

Peter Skaarup (DF):

Tak for besvarelsen. Nej, det er jo ikke manipulerende, når jeg nævner fakta. Fakta var, at der var tale om, at Danmark havde en voldsom stigning i antallet af asylansøgere i 2012 i forhold til 2011. Hvornår var det, regeringen tog over? Det var jo i slutningen af 2011. Så måske er der en sammenhæng mellem det og de mange lempelser, regeringen har lavet i vores udlændingepolitik på en hel række områder, og der er jo flere på vej, kan vi høre. Senest vil man til at lave ændringer i forhold til kvoteflygtninge, men det er jo en anden historie.

Jeg er egentlig ude efter en tilkendegivelse fra regeringen. Vil man sikre, at der dagligt kontrolleres i form af de her kriminalitetskontroller – hvilket man egentlig har lovet Folketinget ad flere omgange – og vil man sikre, at det er de afgang, hvor der er en fangst, man kontrollerer? Man har – sikkert forårsaget af spørgsmål i Folketinget – gjort det inden for de sidste par uger, (*Formanden:* Tak!) og der er faktisk fanget 40 asylansøgere ad den vej. Vil man sikre, at de afgang kontrolleres i stedet for alle de andre, hvor der ikke er noget, der tæller i de tal, ministeren nævner?

Kl. 13:10

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:10

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Det er sådan, at der ikke er nogen som helst tvivl om, at signalet er meget, meget klart, nemlig at der er en udfordring her. Den bliver tacklet på flere forskellige områder. Tallene taler deres eget tydelige sprog, altså fra ganske, ganske få kontroller de sidste år, hvor Dansk Folkeparti havde indflydelse – hvis man havde ment noget med det, kunne man måske have gjort lidt mere ved det, det skal jeg ikke blande mig i, men det kunne man jo have gjort – og frem til en mangedobling af indsatsen nu. Hvorfor? Fordi det er vigtigt, og fordi regeringen sådan set er meget tilfreds med, at Københavns Politi prioriterer, som de gør. Med hensyn til hvordan det så tilrettelægges helt ude ved den enkelte flyankomst, må jeg skuffe hr. Peter Skaarup. Det er altså ikke noget, jeg dikterer ved at sidde på mit kontor og så at sige tegne på et papir, hvordan det skal foregå. Det er selvfølgelig noget, Københavns Politis ledelse gør på baggrund af generelle prioriteringer, og som den enkelte medarbejder og den enkelte ledelse ude i lufthavnen tilrettelægger på baggrund af de efterretninger, der nu måtte være. Det er den måde, som man mest effektivt laver de her indsatser på.

Kl. 13:11

Formanden:

Tak. Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål er også til justitsministeren af hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:12

Spm. nr. S 309

2) Til justitsministeren af:

Peter Skaarup (DF):

Hvad er ministerens holdning til hashklubloven, som har gjort det muligt at lukke mange hashklubber, herunder om denne vil kunne bruges i forhold til en forbedring af rockerloven, så de mange rockerborge i boligområder kan lukkes?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 13:12

Peter Skaarup (DF):

Det spørgsmål handler om en lidt anden sag og alligevel. Spørgsmål 2 her i dag hedder: Hvad er ministerens holdning til hashklubloven, som har gjort det muligt at lukke mange hashklubber, herunder om denne vil kunne bruges i forhold til en forbedring af rockerloven, så de mange rockerborge i boligområder kan lukkes?

Kl. 13:12

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:12

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand.

Spørgeren nævner, som vi lige har hørt, at hashklubloven har gjort det muligt at lukke mange hashklubber, og det er jeg selvfølgelig helt enig i. Min holdning til hashklubloven er derfor, at loven har vist sig at være et, kan man roligt sige, særdeles effektivt redskab i politiets indsats mod hashklubber rundtomkring i landet.

Jeg har tidligere i flere mundtlige og også skriftlige besvarelser af spørgsmål fra hr. Peter Skaarup redegjort for de muligheder, som hashklubloven og rockerloven indeholder. Det korte af det lange er, at rockerloven kan tages i brug, når betingelserne for rockerloven er opfyldt, og hashklubloven kan selvfølgelig tages i brug, når betingelserne efter hashklubloven er opfyldt. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at politiet selvfølgelig løbende vurderer, om der er grundlag for at tage rockerloven eller hashklubloven i brug. Politiet – det synes jeg skal siges – gør en rigtig god indsats her. De holder generelt et særdeles godt øje med landets rockerborge.

Som spørgeren også ved, har regeringen præsenteret en hel række initiativer for at understøtte den styrkede politimæssige indsats, der er sket på området. Senest i sidste uge fremlagde vi en ny stor rocker- og bandepakke, der skal sikre et endnu fastere greb om personer med tilknytning til de organiserede kriminelle miljøer. Pakken indeholder en række tiltag, som samlet set løfter indsatsen mod rockerbandemiljøet til det højeste niveau nogen sinde. Det sidste her håber jeg at Dansk Folkeparti selvfølgelig vil bakke op om.

Kl. 13:14

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:14

Peter Skaarup (DF):

Jamen vi bakker meget op om indsatsen fra politiet imod de her rockerborge. Og det er klart, at når rockerborgene er der, så er det vigtigt, at politiet også sørger for, at borgerne i de områder, hvor de er, kan se, at her er der altså nogle, der er på borgernes side, der er på den lovlige del af befolkningens side.

Vi må sige generelt, at der er en stor utryghed i dag omkring de her rockerborge. Og når vi i Dansk Folkeparti har interesseret os for det – i særlig grad på det sidste, men også tidligere – har det været på grund af, at der har været det indtryk hos naboerne, typisk i villa-kvarterer eller inde i bymæssig bebyggelse, at myndighederne ikke rigtig har kunnet gøre noget ved det. Måske har der været politi på

stedet i perioder, men rockerborgene har været der konstant, og man har som naboer skullet leve med den situation igennem lang tid.

Kl. 13:17

Tudskærvej i Vanløse er jo en sag, som taler sit tydelige sprog. Vi har en sag i Brønshøj. Vi har Esbjerg, Horsens, Randers, Rødovre, Vejle, Fredericia, Aarhus, Odense, Kolding, Aabenraa og Esbjerg som eksempler på byer, hvor der har været diskussioner, og hvor der har været utryghed omkring rockerborgene. Vores synspunkt er, at nu bør regeringen gribe til at handle på det og ikke bare love, at politiet i perioder kan være mere til stede, selv om det er fint, men det er jo i virkeligheden ikke nok at gøre fra regeringens side. Vi havde håbet, at bandepakken ville hjælpe på det.

Vi foreslår, at regeringen bruger hashklubloven, som er i overensstemmelse med grundloven – det må man jo regne med, når Folketinget har vedtaget den, og regeringen stadig væk går ind for den. Hvilke forhindringer ser justitsministeren i, at vi bruger principperne for hashklubloven, som har lukket en hel række hashklubber, i forhold til også at kunne lukke de rockerborgene, der gør hverdagen utryg for mange familier?

Kl. 13:16

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:16

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Altså, helt grundlæggende tror jeg ikke, der findes en eneste i dansk politi, som ikke er bare en smule berørt af den politiske debat, der har været om det her emne de sidste 15-20 år. Og hvis der lå et værktøj i skuffen, som kunne gøre, at man kunne gribe hårdere ind over for rockerborgene, så var det selvfølgelig taget i anvendelse.

Til det vil jeg sige følgende: Der har jo her i Folketinget på ingen måde været nogen uenighed om, at rockerborgene ikke hører til i villakvarterer. Det er derfor, regeringen her senest har fremlagt en pakke, som går meget målrettet efter den kriminalitet, som udspringer af miljøet. Men hr. Peter Skaarup ved også godt, at hvis der havde været et quick fix, et hurtigt svar, her, så er jeg helt sikker på, at det havde været fundet. Vi er gået lige til grænsen af, hvad vi kan ifølge grundloven. Derfor fortsætter vi presset på miljøet og har altså løftet indsatsen til det højeste niveau nogen sinde.

Kl. 13:17

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:17

Peter Skaarup (DF):

Jamen altså, justitsministeren kan kalde det quick fix, eller hvad det skal være. Det, der er brug for, er en løsning her og nu, der virker til gavn for de naboer, der virkelig er utrygge og får kastet sten ind gennem ruderne, og som er utrygge ved at have deres børn ude på villavejene i nattetimerne og også på andre tidspunkter. Det er dem, vi skal hjælpe i deres eget hjem. Det må være en justitsministers job at hjælpe de mennesker og ikke afvise det og sige: Jamen vi har diskuteret det mange gange, vi kan ikke hjælpe. Der er et konkret værktøj i hashklubloven; det eneste, man sådan set skal gøre er at omsætte det værktøj til virkelighed, og det vil regeringen åbenbart ikke eller hvad?

Kl. 13:17

Formanden:

Ministeren.

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Punkt 1: Der er ikke to synspunkter om, at rockerborgene ikke hører hjemme i villakvarterer. Punkt 2: Den her regerings konklusion, efter grundig overvejelse om, om man kan udvide mulighederne, er den samme som hos den regering, hr. Peter Skaarup støttede igennem 10 år, nemlig at man er gået helt til kanten af, hvad man kan efter grundloven.

Så har jeg godt lagt mærke til, at hr. Peter Skaarup turnerer med et synspunkt om, at man bare kan bruge hashklubloven. Hvis det nu havde været en mulighed, tror hr. Peter Skaarup så ikke, at den var blevet anvendt? Det er det, der er hele pointen. Derfor går regeringen nye veje og løfter indsatsen til et endnu højere niveau i forhold til at forstærke et i forvejen meget, meget højt pres til og mod rocker-bande-miljøet.

Kl. 13:18

Formanden:

Hr. Peter Skaarup.

Kl. 13:18

Peter Skaarup (DF):

Jeg synes altså, at justitsministeren taler sort her. Vi har konkrete situationer ude på villavejene, hvor man er dybt foruroliget over, hvad der foregår. I Næstved har politiet for første gang i lang tid lukket en rockerborg i 1 uge. De har så forlænget det yderligere 1 uge med det resultat, at den rockerborg, der ligger tæt ved i Næstved, jo ikke er lukket, og ting og sager og utryghed kan så komme derfra i den uge eller de to uger, som den her rockerborg er lukket. Det er det, man kan tilbyde naboerne. Og der er det så bare, jeg siger til justitsministeren, om vi så ikke i fællesskab skulle få lavet noget, der virker, i stedet for at tale sort og lytte for meget til embedsmændene? Jeg synes, justitsministeren lytter for meget til embedsmændene og ikke er nok politiker her.

Kl. 13:19

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:19

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er hr. Peter Skaarups standardsvar, når han kommer lidt i bekneb i sådan en debat her, men det er fair nok. Virkeligheden er den, at hvis der havde ligget et hurtigt svar på de her grundlæggende spørgsmål, tror jeg faktisk, at også Dansk Folkeparti, dengang man selv havde et medansvar for den tidligere regerings virke og det her var diskuteret gentagne gange, havde taget det og fanget det – bare for at sige det, som det er.

Dernæst er der at sige, at det, som man kunne have gjort, også under den tidligere regering, var at løfte det her område til et endnu stærkere niveau, og det er det, regeringen har gjort. Presset mod den organiserede kriminalitet, presset mod rocker-bande-miljøet har aldrig nogen sinde været så stærkt, som det er nu, og det er på grund af regeringens indsats.

Kl. 13:20

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til justitsministeren er fra fru Inger Støjberg.
Kl. 13:20

Spm. nr. S 314

3) Til justitsministeren af:

Inger Støjberg (V):

Hvilke overvejelser gør ministeren sig om at afskaffe det nuværende integrationskriterium og erstatte det med et tilknytningskriterium ved udvælgelse af kvoteflygtninge, og hvordan mener ministeren, at det harmonerer med indholdet i regeringsgrundlaget?

Kl. 13:22

Formanden:

Værsgo.

Kl. 13:20

Inger Støjberg (V):

Tak for det. Spørgsmålet lyder: Hvilke overvejelser gør ministeren sig om at afskaffe det nuværende integrationskriterium og erstatte det med et tilknytningskriterium ved udvælgelse af kvoteflygtninge, og hvordan mener ministeren, at det harmonerer med indholdet i regeringsgrundlaget?

Kl. 13:20

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:20

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Som det fremgår af lovprogrammet for indværende folketingsssamling, forventer regeringen at fremsætte et lovforslag om ændring af kriterierne for udvælgelse af kvoteflygtninge i februar 2014.

Som det også fremgår af regeringsgrundlaget, ønsker regeringen, at kriterierne for udvælgelse af kvoteflygtninge ændres, således at kvoteflygtninge uanset integrationspotentiale har lige mulighed for at komme til Danmark.

I forbindelse med afskaffelsen af integrationspotentialekriteriet, som det hedder, finder regeringen det nødvendigt at overveje, om der skal indføres andre kriterier. Der har været nævnt flere mulige hensyn i den sammenhæng, og de vil selvfølgelig indgå i overvejelserne om udformning af det kommende lovforslag. De overvejelser er ikke afsluttet endnu, og derfor kan jeg selvfølgelig heller ikke komme ind på indholdet af det lovforslag, som jeg annoncerer i februar måned 2014.

Kl. 13:21

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 13:21

Inger Støjberg (V):

Jeg ved snart ikke, om man skal sige tak for svaret, for der var i hvert fald ikke et svar i det. Men det skal selvfølgelig ikke forhindre mig i at grave lidt i det her, for det kan da godt være, at ministeren ikke vil sige noget om det, men det vil ministerens partikolleger, som f.eks. hr. Ole Hækkerup, som jeg var i debat med så sent som i aftes. Jeg kan også se, at SF's integrationsordfører, fru Karina Lorentzen Dehnhardt, jo også har sagt meget om det her, og hun siger f.eks., at hun slet ikke forstår det tilknytningskriterium, som er lagt frem, og som er blevet diskuteret. Og man må da gå ud fra, at det, når ordførere fra ministerens eget parti og fra regeringspartierne godt vil diskutere det, vel er, fordi det er på trapperne, og at det er noget af det, man diskuterer.

Så jeg synes sådan set, det ville klæde ministeren at gå lidt dybere ind i, hvad der egentlig ligger i et tilknytningskriterium. Derfor vil mit spørgsmål selvfølgelig være: Hvad kunne et tilknytningskriterium gå ud på, hvis, såfremt, ifald det er det, regeringen overvejer?

Kl. 13:22

Formanden:

Ministeren.

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det var et af de mest hypotetiske spørgsmål, jeg har fået stillet – i hvert fald i dag. Jeg vil sige helt grundlæggende, at det er ganske udmærket, at der også er debat om det her emne, og at regeringsordførere og andre, eksempelvis fru Inger Støjberg, som jeg jo selv så var i debat i går, deltager i debatten. Det er jo fint med debat.

Regeringen har annonceret et lovforslag om det her spørgsmål, som kommer her til foråret; der indgår nogle grundige overvejelser – de overvejelser er vi endnu ikke færdige med. Og jeg tror, at med den interesse, fru Inger Støjberg har for emnet, er det måske bedst, at vi tager den debat, når regeringen fremsætter sit lovforslag, for så er der et fast grundlag at diskutere de her spørgsmål på.

Kl. 13:23

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 13:23

Inger Støjberg (V):

Når ministeren nu siger, at det her er fuldstændig hypotetisk, skal man så forstå det sådan, at der ikke bliver noget tilknytningskriterium i det lovforslag?

Kl. 13:23

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:23

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Fru Inger Støjberg skal forstå mine kommentarer og mit svar på det forrige spørgsmål sådan, at debat bestemt er fint, men for ligesom at komme fru Inger Støjberg lidt i møde, så tror jeg trods alt, det er bedst, at vi venter med debatten om det her spørgsmål, til regeringen har fremsat sit lovforslag.

Kl. 13:24

Formanden:

Fru Inger Støjberg.

Kl. 13:24

Inger Støjberg (V):

Jeg kan sige, at jeg ikke føler mig kommet særlig meget i møde med det svar, for jeg vil jo føle mig kommet i møde, hvis ministeren rent faktisk vil svare på mine spørgsmål.

Derfor vil jeg igen spørge: Er det relevant at diskutere tilknytningskriteriet? for jeg kan forstå, at det er det for både SF's ordfører og ministerens egen ordfører, nemlig hr. Ole Hækkerup, der diskuterede det så sent som i aftes. Så er det en relevant diskussion i forhold til det lovforslag, som ministeren agter at lægge frem?

Kl. 13:24

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:24

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Regeringens holdning er sådan set meget klar: Vi vil afskaffe integrationspotentialekriteriet, og regeringen finder det selvfølgelig så nødvendigt at overveje, om der skal indføres andre kriterier. Det er sådan set meget klart. De overvejelser og det grundlag, der så skal være fremover, er jo overvejelser, som nu er ved at finde sted. Hvor når de vil være tilendebragt, ved fru Inger Støjberg ganske udmærket. Det vil de selvfølgelig være, når regeringen fremsætter sit lovforslag.

- Kl. 13:25 flygtninge uanset integrationsparathed har mulighed for at komme til Danmark. Står det stadig til troende? Kl. 13:27
- Formanden:**
Spørgsmålet er sluttet.
- Det næste spørgsmål er også til justitsministeren af fru Inger Støjberg. Kl. 13:25
- Formanden:**
Ministeren. Kl. 13:27
- Spm. nr. S 315**
- 4) Til justitsministeren af:
Inger Støjberg (V):
Hvilke konsekvenser mener ministeren, at indførelsen af et tilknytningskriterium i stedet for et integrationskriterium for udvælgelsen af kvoteflygtninge vil have på integrationen i Danmark?
- Formanden:**
Fru Inger Støjberg, værsgo. Kl. 13:25
- Inger Støjberg (V):**
Hvilke konsekvenser mener ministeren at indførelsen af et tilknytningskriterium i stedet for et integrationskriterium for udvælgelsen af kvoteflygtninge vil have på integrationen i Danmark? Kl. 13:25
- Formanden:**
Ministeren. Kl. 13:25
- Justitsministeren (Morten Bødskov):**
Som jeg var inde på før i besvarelsen af spørgsmål nr. S 314, forventer regeringen at fremsætte lovforslag om ændring af kriteriet for udvælgelse af kvoteflygtninge her i februar måned 2014. Som jeg også sagde, er overvejelserne om den nærmere udformning af lovforslaget endnu ikke afsluttet, og derfor kan ikke jeg gå nærmere ind i, om et integrationspotentialekriterium skal erstattes, eller i givet fald hvad det skal erstattes af. En forudgående tilknytning til Danmark har været nævnt som ét muligt hensyn blandt en række andre, som indgår i overvejelserne, idet det vil gøre overgangen fra flygtningelejre til et liv i Danmark lettere for de pågældende personer. Nu er det jo nok begrænset, hvor mange i en flygtningelejr på den anden side af jorden der har tilknytning til Danmark, så et sådant hensyn vil i givet fald næppe kunne stå alene.
- Men som sagt tror jeg, det er vigtigt at holde fast i, at de her overvejelser pågår, og regeringen fremsætter selvfølgelig efter planen et lovforslag i februar måned. Kl. 13:26
- Formanden:**
Fru Inger Støjberg. Kl. 13:26
- Inger Støjberg (V):**
Nu siger ministeren, at det nærmest er usandsynligt, at man kunne have slægtninge i Danmark, hvis man var kvoteflygtning. Så vil jeg da bare lige henvise til den film, der netop blev vist i aftes, og hvorefter der også var en politisk debat på DR 2, som jeg selv deltog i. Der var det jo bl.a. sådan, at nogle af de flygtninge, som blev udvalgt, og som kom til Danmark, rent faktisk havde slægtninge i Danmark. Så det er jo ikke usædvanligt, vil jeg bare sige til ministeren. Men det at have slægtninge i Danmark betyder jo ikke nødvendigvis, at man har et integrationspotentiale, og at man har chancen for at blive velintegreret i Danmark. Så jeg forstår ikke helt ministerens kommentar i forbindelse med det her.
- Men når man kigger i regeringsgrundlaget, står der jo klart her, at kriterierne for udvælgelse af kvoteflygtninge skal ændres, så kvote-
- Justitsministeren (Morten Bødskov):**
Ja. Kl. 13:27
- Inger Støjberg (V):**
Så det vil sige, at vi kan være fuldstændig sikre på, at man helt ophæver det kriterium, der handler om, om flygtninge har muligheder for at blive velintegreret, om de har en integrationsparathed, at det kriterium bliver fjernet fuldstændig fra reglerne, som de er i dag? Kl. 13:28
- Formanden:**
Ministeren. Kl. 13:28
- Justitsministeren (Morten Bødskov):**
Der står i regeringsgrundlaget, som fru Inger Støjberg ganske rigtigt læste op, at kriterierne skal ændres. Der er endnu ikke taget stilling til, hvad det såkaldte integrationspotentialekriterium skal erstattes af. Kl. 13:28
- Formanden:**
Fru Inger Støjberg. Kl. 13:28
- Inger Støjberg (V):**
Jeg spørger bare lige igen, for jeg kan forstå, at det er det samme, som SF, der jo dog er et regeringsparti, spørger om. De to ord, som sådan set er interessante i regeringsgrundlaget her, er uanset integrationsparathed. Er det sådan, at i fremtiden kan man uanset integrationsparathed få ophold i Danmark, altså blive kvoteflygtning i Danmark? Kl. 13:28
- Formanden:**
Ministeren. Kl. 13:28
- Justitsministeren (Morten Bødskov):**
De nærmere overvejelser om det, altså hvilke kriterier der skal gælde fremover for udvælgelse af kvoteflygtninge, vil selvfølgelig komme med det lovforslag, som regeringen fremsætter i februar måned, og på det tidspunkt, og også efterfølgende, er jeg helt sikker på at fru Inger Støjberg vil få stillet til lyst til at debattere det her spørgsmål. Kl. 13:29
- Formanden:**
Inger Støjberg, sidste runde. Kl. 13:29
- Inger Støjberg (V):**
Jeg vil da sige, at for første gang i mit liv tror jeg at jeg forstår SF'erne, for jeg kan godt forstå, at man som SF'er er noget frustreret over ministeren og noget frustreret over den debat, der pågår i øjeblikket. Som jeg hører ministeren i dag, er én ting, hvad der står i regeringsgrundlaget, og noget helt andet er, hvad der bliver til virkelighed. For når ministeren ikke længere kan sige, om det er det, man har skrevet i regeringsgrundlaget, altså at det er uanset integrationsparat-

hed, der kommer til at gælde fremover, når ministeren ikke kan bekræfte sit eget regeringsgrundlag, så hører alting jo egentlig op.

Eller det kan man sige er sket for længe siden, for efterhånden er den største sandsynlighed for, at noget ikke bliver gennemført, sådan set, at det står i regeringsgrundlaget. Men for første gang i mit liv tror jeg da egentlig at jeg forstår SF'erne.

Kl. 13:30

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:30

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som jeg lige husker det foregående spørgsmål, spurgte fru Inger Støjberg, om det, der står i regeringsgrundlaget, står til troende, og det tror jeg at jeg svarede meget kort på med et ord på to bogstaver. Det første var et j, og det sidste var et a: Ja, det gør det, og det kan fru Inger Støjberg trygt regne med. Det er selvfølgelig det, regeringen har tænkt sig at følge, når lovforslaget bliver fremsat i februar måned.

Kl. 13:30

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet.

Det næste spørgsmål til justitsministeren er af hr. Torsten Schack Pedersen, og hr. Karsten Lauritzen har meldt sig som medspørger.

Kl. 13:30

Spm. nr. S 316

5) Til justitsministeren af:

Torsten Schack Pedersen (V) (medspørger: **Karsten Lauritzen (V)**):

Vil ministeren i forlængelse af sit svar på REU, alm. del – 2012-13 – spørgsmål 860 oplyse, om ministeren mener, at det er udtryk for retssikkerhed, at frifindelse ved domstolene af en bilist i en sag om overtrædelse af hastighedsbegrænsningen på en given strækning ikke automatisk fører til, at andre bilister, der har fået en bøde for en lignende overtrædelse i samme tidsrum, får deres bøde annulleret?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 13:30

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg læser spørgsmålet op: Vil ministeren i forlængelse af sit svar på REU, alm. del – 2012-13 – spørgsmål 860 oplyse, om ministeren mener, at det er udtryk for retssikkerhed, at frifindelse ved domstolene af en bilist i en sag om overtrædelse af hastighedsbegrænsningen på en given strækning ikke automatisk fører til, at andre bilister, der har fået en bøde for en lignende overtrædelse i samme tidsrum, får deres bøde annulleret?

Kl. 13:31

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:31

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Den konkrete sag, som spørgsmålet udspringer af, er, som det fremgår af mit svar af 4. juli 2013, afgjort ved, at byretten efter en helt konkret bevisvurdering fandt, at en hastighedsmåling ikke kunne danne grundlag for straf. I besvarelsen er der i øvrigt redegjort for, hvordan anklagemyndigheden forholder sig i situationer, hvor andre borgere eventuelt kan være blevet pålagt bøde med urette. Jeg har derfor ikke meget at tilføje, men for at undgå mytedannelse og misforståelser vil jeg gerne gentage følgende:

Hvis anklagemyndigheden bliver opmærksom på, at nogen med urette kan være blevet straffet, så tager anklagemyndigheden selv initiativ til at få afgørelsen ændret gennem anke eller genoptagelse af sagen. Det var f.eks. tilfældet i den sag fra 2005, som er nævnt i mit svar fra juli måned, hvor en person blev frifundet for at have overskredet en hastighedsbegrænsning, fordi hastighedsbegrænsningen var ulovligt skiltet.

Jeg er således helt tryk ved, at ingen borger ender med at have betalt en bøde på et grundlag, som anklagemyndigheden finder ud af har været forkert. Hvis hr. Torsten Schack Pedersen skulle være bekendt med sådanne sager i praksis, kan jeg kun opfordre ham til at henvise de involverede til det lokale politi.

Kl. 13:32

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 13:32

Torsten Schack Pedersen (V):

Altså, det må jeg sige; det forstår jeg simpelt hen ingenting af. Jeg forstår ikke, hvordan det kan adskille sig fra hinanden. En bilist kører på en given strækning, bliver blitzet og bliver forelagt en bøde for overtrædelse af hastighedsbegrænsningen og er uenig. Bilisten bliver efter en dom frifundet ved byretten, fordi skiltningen ikke var god nok. Så er der bilisten, der bliver blitzet lige før eller lige efter. Hvordan kan de to sager adskille sig fra hinanden? Altså, lighed for loven er der jo ikke noget af i den her sag. Den, der klager og vinder sagen ved domstolen, skal ikke betale sin fartbøde. Men når det gælder de bilister, der er blevet præsenteret for et bødeforelæg for at have begået en lignende overtrædelse på samme strækning, i samme tidsrum, og som har betalt bøden, vil justitsministeren ikke bede om, at der bliver taget kontakt til dem, med henblik på at de får annulleret deres bøde. Hvordan kan skiltningen være blevet ændret, fra da den bilist, der blev frifundet i byretten, kørte, til da den bilist, der blev blitzet før eller bagefter, kørte?

Det er himmelråbende, at vi har en justitsminister, der ikke kan se, at der er et problem i, at bilister er blevet blitzet for en færdsels-overtrædelse på den samme strækning, hvor en anden er blevet frikendt, altså at det ikke giver anledning til, at man kigger på dem, der er blevet blitzet samme dag. Der er jo regler for, hvordan der skal skiltes, der er regler for, hvordan vejen skal måles op. Hvis jeg husker det nogenlunde korrekt, mener jeg, at denne opmåling er sket, 4 eller 5 dage før den pågældende bliver blitzet, og det er ikke i overensstemmelse med reglerne. Men der er en lang række begrundelser for, hvorfor byretten frifinder vedkommende.

Men mener justitsministeren virkelig, at det ikke giver anledning til, at man kontakter de bilister, der har betalt det bødeforelæg for præcis den samme overtrædelse, som vi nu har rettens ord for ikke var i orden?

Kl. 13:34

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:34

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Tak for det, formand. Som jeg sagde, så er det her jo en helt konkret sag, hvor byretten, som jeg også tror hr. Torsten Schack Pedersen sagde, efter en helt konkret bevisvurdering fandt, at en hastighedsmåling ikke kunne danne grundlag for straf. Jeg har i det svar, der er givet, også redegjort for, hvordan anklagemyndigheden forholder sig i situationer, hvor andre borgere eventuelt kan være blevet pålagt en bøde med urette. Hvis det er sådan, at hr. Torsten Schack Pedersen skulle være bekendt med, at der her skulle være et større problem – det lyder sådan – så må situationen jo være den, at jeg da bare synes,

jeg må opfordre ham til at henvise de pågældende, de involverede, til det lokale politi. For det er nu engang den måde, som de her sager bliver håndteret på.

Kl. 13:38

Kl. 13:35

Formanden:

Hr. Torsten Schack Pedersen.

Kl. 13:35

Torsten Schack Pedersen (V):

Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvordan det kan være en helt konkret sag. Det er lige præcis den bil, det er lige præcis den bilist, der går i byretten med sin sag. Vedkommende kan blive frikendt. Men den bilist, der er kørt lige før, har fået en bøde. Det er noget andet, og den bilist, der fik en bøde lige bagefter, det var noget andet. Det giver da ikke lighed for loven. Hvordan kan justitsministeren mene, at der med hensyn til de bilister, der er blevet blitzet samme dag på samme strækning, er en forskel fra den her sag? Regner justitsministeren med, at politiet løber rundt og flytter på skiltene fra bil til bil, der kører forbi?

Kl. 13:36

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:36

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som jeg har fået det oplyst, var dommen således efter anklagemyndighedens opfattelse ikke udtryk for en tilkendegivelse af, at vejafmærkningen på strækningen generelt var utilstrækkelig. Anklagemyndigheden fandt på den baggrund ikke, at dommen havde betydning for andre sager om overtrædelse af hastighedsbegrænsningen på den pågældende dag og på den pågældende strækning. Det er det, der er sagens kerne.

Så kan hr. Torsten Schack Pedersen godt stå her og tale i generelle vendinger, men det er jo det, jeg som justitsminister skal forholde mig til, nemlig hvad det er for en dom, der er afsagt, og hvad det er for et grundlag, som anklagemyndigheden har arbejdet på. Det er det, der er sagens kerne.

Kl. 13:36

Formanden:

Hr. Karsten Lauritzen som medspørger.

Kl. 13:37

Karsten Lauritzen (V):

Tak. Jeg må sige, at jeg er noget forundret over justitsministerens forklaring, fordi hvis man læser dommen fra Retten i Næstved, kan man se, at der står til sidst i dommen, at det, der er afgørende her og grunden til, at man ikke kan udstede den pågældende bøde, er, at der består en sådan usikkerhed, og nu læser jeg altså op fra dommen, om færdselstavlerne med hastighedsbegrænsningen på 50 km's faktiske placering samt udformning og deres synlighed, at retten ikke finder grundlag for at tilsidesætte tiltaltes forklaring om, at han ikke med rimelighed kunne orientere sig. Det er jo ikke en sag, der er konkret for den pågældende bilist. Det er jo en generel problemstilling, så det må jo gælde alle andre bilister, der er blitzet før og efterfølgende den pågældende dag.

Jeg forstår godt, hvis justitsministeren er blevet fejlinformeret forud for besvarelsen af spørgsmålet, men sådan som det her ligger, må det da være klart selv for justitsministeren, at der ikke er lighed for loven, når bilisten inden kan få en bøde, og den her bilist ikke får en bøde. Det, der er årsagen til, at den her bilist ikke får en bøde, er, at færdselstavle ikke står korrekt.

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:38

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Det er, som jeg også forsøgte at sige til hr. Torsten Schack Pedersen, en konkret sag, og dommen var, som jeg også sagde, efter anklagemyndighedens opfattelse ikke udtryk for en tilkendegivelse af, at vejafmærkningen på strækningen generelt var utilstrækkelig. Anklagemyndigheden fandt på den baggrund ikke, at dommen havde betydning for andre sager om overtrædelse af hastighedsbegrænsningen den pågældende dag på den pågældende strækning. Det er det, der er sagens kerne.

Hvis hr. Karsten Lauritzen så er bekendt med andre personer, som mener, at de med urette har fået en bøde, må man henvende sig til det lokale politi. Det er den vej og den måde, som tingene skal foregå på.

Kl. 13:39

Formanden:

Værsgo.

Kl. 13:39

Karsten Lauritzen (V):

Sagt til justitsministeren: Man kunne også vælge at sætte mennesket frem for systemet og så sige, at der her er givet nogle bøder uretmæssigt på et forkert grundlag, og nu tager vi kontakt til de pågældende personer og gør dem opmærksom på det. Der er vel sådan en ting som retssikkerhed i det her land, og den bør også gælde folk, der fører en bil.

Derfor vil jeg godt spørge justitsministeren, om justitsministeren ikke endnu en gang vil se på, om den afgørelse, der nu er truffet, er korrekt, altså at man ikke ønsker at tage kontakt til de her bilister for at sikre, at der er lighed for loven. Og konsekvensen af den her dom kommer selvfølgelig til at være, at de andre bilister, der uretmæssigt har fået en bøde, selvfølgelig kan få den bøde sløjfet, for den er givet på et forkert grundlag.

Kl. 13:39

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:39

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Altså, jeg må indrømme, at jeg tror, at det dog trods alt er bedst, når vi taler om hastighedsbegrænsningen på en given dag på en given strækning, at det er den lokale anklagemyndighed, som kigger på det. Jeg ved ikke, hvad hr. Karsten Lauritzen ellers havde forestillet sig, men jeg tror nu nok, at alle kan forstå, at når vi taler om konkrete sager, vi taler om konkrete hastighedsoverskridelser, vi taler om konkrete bøder, så er det vel fair nok, at det er anklagemyndigheden, som selvfølgelig ser på det. Det er den måde, det altid har været på, og det er den måde, jeg selvfølgelig også synes det skal være på fremover.

Kl. 13:40

Formanden:

Så er det hr. Torsten Schack Pedersen i den sidste runde.

Kl. 13:40

Torsten Schack Pedersen (V):

Nu er det jo sådan, at sagen i første omgang faktisk blev anket til Østre Landsret, fordi der var bekymring for, om den kunne have betydning for andre sager, men så lod man så alligevel være. Det står

lysende klart, at det er sådan, at når der er en, der bliver frifundet, så kan man jo ikke bare have de andre bøder stående uanfægtet, og det var jo så også vurderingen, som man så bakkede på i sidste øjeblik. Men helt ærligt, giver det her ikke justitsministeren anledning til at bede om at få kigget på de her sager igen, således at man ikke har en retsorden i Danmark, hvor dem, der har klaget, bliver frifundet, mens dem, der har fået bøden, har betalt for den samme forseelse, som byretten har underkendt var en forseelse? Vil justitsministeren ikke tage initiativ til at sikre, at det ikke bliver tilfældet, at det kan være sådan, og at folk må behandles ens?

Kl. 13:41

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 13:41

Justitsministeren (Morten Bødskov):

Som sagt er jeg helt tryk ved, at ingen borger ender med at have betalt en bøde på et grundlag, som anklagemyndigheden finder ud af har været forkert. Og jeg må bare sige til hr. Torsten Schack Pedersen, at hvis han skulle være bekendt med sådanne sager i praksis, kan jeg kun opfordre ham til at henvise de involverede til det lokale politi, for det er ad den vej, den her type sager selvfølgelig skal gå.

Kl. 13:41

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet. Tak til justitsministeren.

Det næste spørgsmål er til kulturministeren af hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 13:41

Spm. nr. S 306

6) Til kulturministeren af:

Jan E. Jørgensen (V):

Hvad er ministerens principielle holdning til at lade kommuner overtage ejerskabet af parker fra Styrelsen for Slotte og Kulturejendomme?

Formanden:

Værsgo.

Kl. 13:42

Jan E. Jørgensen (V):

Tak. Hvad er ministerens principielle holdning til at lade kommuner overtage ejerskabet af parker fra Styrelsen for Slotte og Kulturejendomme?

Kl. 13:42

Formanden:

Kulturministeren.

Kl. 13:42

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Tak. Først vil jeg gerne slå fast, at hverken Kulturministeriet eller Styrelsen for Slotte og Kulturejendomme har modtaget henvendelser fra kommuner, som ønsker at overtage ejerskabet til slotshaver. Når det er sagt, mener jeg også principielt, at det er en statslig opgave at passe på de historiske slotte og haver.

De kongelige haver er den del af den danske kulturarv, som skal være tilgængelig for alle, både landets borgere og turister. Med grundlovens indførelse i 1849 overtog staten hovedparten af kongens slotte og haver, og historisk set har opgaven med at drive og vedligeholde de kongelige haver derfor været en statslig opgave.

Slotshaverne belyser samlet set den historiske arkitektoniske udvikling i have- og landskabsarkitektur fra renaissance til landskab-

shaven, og derfor er de en vigtig del af vores kulturarv, og det skal værnes og formidles.

Opgaven med drift, vedligehold og udvikling af de kongelige haver er samlet i Styrelsen for Slotte og Kulturejendomme. På den måde sikres en samlet national tilgang og en samlet ekspertise og kompetence til opgavens løsning, og det er jo ikke uvæsentligt, når de ligger spredt rundt omkring i landet. Der skabes dermed også mulighed for stordriftsfordele og effektivitet og synergi i opgaveløsningen, når kompetencerne er samlet.

Styrelsen samarbejder naturligvis med de kommuner, hvor de statslige haver og ejendomme ligger. Opgavefordelingen mellem kommuner og stat bygger på en lang tradition, og det er mit indtryk, at der rundt omkring i landet er stor tilfredshed med samarbejdet.

Staten bruger årligt i omegnen af 200 mio. kr. på driften af haver og slotte, og lejeindtægter ved arrangementer bidrager til, at staten kan vedligeholde haverne og fastholde dem som kulturarv til gavn for alle.

Kl. 13:44

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 13:44

Jan E. Jørgensen (V):

Det fik mig nærmest til at nå den konklusion, at det er ministeren ikke så meget for – sådan tror jeg vist godt at jeg kan tillade mig at konkludere. Jeg prøver at se, om jeg kan se en reaktion hos ministeren, og det kan jeg ikke, men jeg vil alligevel tillade mig at konkludere det.

Lad os først tage det om stordriftsfordele. Nu ligger parkerne jo spredt ud over hele Danmark. Der kunne vel også være stordriftsfordele, ved at eksempelvis Københavns Kommune, som jo i forvejen driver store parkområder i København, også drev eksempelvis Kongens Have. Der kunne vel også være stordriftsfordele, ved at Frederiksberg Kommune, som i forvejen driver haver og parker, også drev Fælledparken og Søndermarken. Altså, jeg har umiddelbart svært ved at se, at der i hvert fald – hvad skal vi sige? – med hensyn til det udførende kan være meget store stordriftsfordele i, at man både har haven ved Gråsten Slot og så Kongens Have og Søndermarken. De ligger dog flere hundrede kilometer fra hinanden.

Så hørte jeg nogle historiske begrundelser, og det kan jo være meget fint, men problemet med historiske begrundelser er, hvis man holder fast i dem, at det kan være svært at lave så frygtelig meget om. Og så hørte jeg spørgsmålet om lejeindtægter, og det vil jeg godt spørge lidt mere ind til. Mener ministeren, at det er rimeligt, at befolkningen skal betale for en brug af de parker, som vel et eller andet sted er befolkningens? Altså, vi er enige om, at det ikke længere er kongens, så det må være folkets ejendom. Mener ministeren, at det er rimeligt, at man skal betale også ud over de positive udgifter, der er forbundet med, at man afholder et arrangement?

Kl. 13:45

Formanden:

Så er det ministeren. Den fortsatte ordveksling er på halve minutter.

Kl. 13:46

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Jeg synes, det er helt rimeligt, at der tages lejeindtægter – det er jo ikke alle aktiviteter, der kræves lejeindtægter for; det er jo først, hvis man har et større arrangement – for den slitage, der følger med, at man bruger området, kræver jo en særlig vedligeholdelse efterfølgende. Derfor er det selvfølgelig relevant at kunne opkræve en lejeindtægt.

- Formanden:**
Hr. Jan E. Jørgensen.
- Kl. 13:46 **Jan E. Jørgensen (V):**
Vil ministeren være indstillet på at lade Frederiksberg Kommune overtage ejerskabet af Styrelsen for Slotte og Kulturejendommens to parker på Frederiksberg, henholdsvis Frederiksberg Have og Søndermarken?
- Kl. 13:46 **Formanden:**
Værsgo.
- Kl. 13:48
- Jan E. Jørgensen (V):**
Så vil jeg spørge helt konkret, om ministeren er bekendt med, at folkekirken eksempelvis ikke næste år vil henlægge pinsegudstjenesten til Frederiksberg Have, fordi lejen er blevet tidoblet fra det ene år til det andet, og så vil jeg spørge, om ministeren mener, at det er rimeligt, at en elektronisk musikfestival som Stella Polaris, der er et non-profitarrangement, og som bliver støttet, ikke er staten, men af kommunerne, skal betale 170.000 kr. i ren leje for at benytte Frederiksberg Have blot en enkelt dag.
- Kl. 13:47 **Formanden:**
Kulturministeren.
- Kl. 13:48
- Kulturministeren (Marianne Jelved):**
Lejeindtægterne er jo ikke grebet ud af den blå luft. De er lagt ud fra, hvad man i øvrigt ville skulle give i leje, hvis man skulle have samme arrangement et andet sted, som er kommerciel baseret.
- Kl. 13:47 **Formanden:**
Hr. Jan E. Jørgensen.
- Kl. 13:47 **Jan E. Jørgensen (V):**
Jo, men jeg var så bare ikke klar over, at vores alle sammens parker er noget, som man betragter som et kommercielt anliggende, der skal konkurrere på lige fod med andre kommercielle anliggender.
Jeg kan så oplyse til ministeren, at eksempelvis folkekirken næste år har planlagt at holde pinsegudstjenesten på jord, der er ejet af Frederiksberg Kommune, og det skal de ikke betale en krone for. Jeg kan fortælle, at der ikke er tradition for – i hvert fald ikke i Frederiksberg Kommune, som jeg kender meget til – at man skal betale for at låne pladser osv., hvis det er til folkelige arrangementer, der ikke er kommercielle.
- Kl. 13:48 **Formanden:**
Ministeren.
- Kl. 13:48 **Kulturministeren (Marianne Jelved):**
Nej, men sagen er, at staten er meget omhyggelig med sine indtægter og udgifter, og når der er et stort arrangement, og når der er en helt klar erfaring for, at den type arrangement slider på det og efterfølgende kræver ekstra vedligeholdelse og ekstra istandsættelse, skal staten selvfølgelig have en indtægt til at tilgodese den problemstilling og løfte den opgave, uden at vi skal udskrive højere skatter til borgerne.
- Kl. 13:48 **Formanden:**
Spørgsmålet er sluttet.
Det næste spørgsmål er også til kulturministeren af hr. Jan E. Jørgensen.
- Kl. 13:48 **Spm. nr. S 307**
7) Til kulturministeren af:
- Kl. 13:47 **Formanden:**
Kulturministeren.
- Kl. 13:48 **Kulturministeren (Marianne Jelved):**
Igen vil jeg pointere, at hverken Kulturministeriet eller Styrelsen for Slotte og Kulturejendomme endnu har modtaget nogen form for henvendelse fra Frederiksberg Kommune med ønske om at overtage ejerskabet til de to nævnte haver.
Frederiksberg Have og Søndermarken er anlagt i begyndelsen af 1700-tallet og er kerneeksempler på den romantiske landskabshave. Haverne er en del af den fælles danske kulturarv, som vi skal værne om, og Styrelsen for Slotte og Kulturejendomme oplyser, at de har et rigtig godt samarbejde med Frederiksberg Kommune. Det er et samarbejde, som har fungeret i mange år. Der har i det samarbejde været afholdt mange typer af arrangementer, f.eks. sankthans, teaterforestillinger, motionsløb, naturdage og det netop afsluttede projekt Liv og Lys i Søndermarken.
Frederiksberg Kommune er repræsenteret i kontaktgruppen for Frederiksberg Have. Hermed har kommunale medarbejdere direkte indflydelse på havens udvikling og drift. Jeg mener fortsat at det bør være en statslig opgave at passe på de historiske haver og slotte. Derudover er jeg som nævnt ikke blevet præsenteret for et ønske om, at Frederiksberg Kommune vil overtage ejerskabet.
For at der ikke skal være nogen form for misforståelse, vil jeg sige, at jeg faktisk ikke ville være for at overdrage Frederiksberg Have og Søndermarken til Frederiksberg Kommune, hvis jeg fik en henvendelse.
- Kl. 13:50 **Formanden:**
Hr. Jan E. Jørgensen.
- Kl. 13:50 **Jan E. Jørgensen (V):**
Tak for denne præcisering. Nu spørger jeg jo også for at få at vide, om tommelfingeren på forhånd bliver vendt nedad, for så er der måske ikke så meget grund til at sætte himmel og jord i bevægelse i Frederiksberg Kommune, som jeg jo også har en del med at gøre.
Når jeg hører ministerens svar, kan jeg høre, at det næsten lyder, som om ministeren mener, at landets kommuner ikke er i stand til at passe på kulturarven, og at Frederiksberg Kommune konkret ikke ville være den opgave, som det vil være at passe på Frederiksberg Have og Søndermarken, voksen. Det bliver jeg da en lillebitte smule indigneret over, ikke så meget på egne veje, men i høj grad på vegne af vores stadsgartner, som bestemt har forståelse for Frederiksberg Have og Søndermarkens kulturelle historie og historiske baggrund, og som i øvrigt er helt med på forskellen mellem de to parker.

Jeg vil nu mene, at en række af de andre parker, vi har, også har kulturel og historisk interesse, eksempelvis Fælledparken, men det ser vi måske forskelligt på, for det er Københavns Kommune, der åbenbart godt kan finde ud af at administrere Fælledparken. Så jeg hører ikke andre begrundelser end historiske og det, som jeg må opfatte som en mistillid til, at kommunerne vil kunne finde ud af at varetage hensynet til vores haver.

Så refererer ministeren til samarbejdet med Frederiksberg Kommune. Nu skal der meget til, før embedsmænd brokker sig over andre embedsmænd. Det er så måske derfor, man har politikere. Jeg synes ikke, at samarbejdet fungerer gnidningsfrit. Det lykkes da som regel, men jeg synes ikke, at der er en holdning og en attitude i styrelsen, som gør, at man er opmærksom på, at det her altså ikke er styrelsens haver, det er folkets haver.

Jeg synes, vi har set groteske eksempler på, at styrelsen har nedlagt forbud mod, at man eksempelvis går stavgang i Frederiksberg Have, fordi man sætter huller i grusstierne i haven. Vi har set eksempler på, at man lukkede en kællebakke fra den ene dag til den anden. Den havde været til fornøjelse for tusindvis af frederiksbergborgere vinter efter vinter. Vi har set eksempler på, at folk er blevet smidt ud af Søndermarken, fordi de var mere end 25 mennesker samlet til eksempelvis en fødselsdag, uden de havde ansøgt om tilladelse først. Så jeg synes, at styrelsen ikke altid opfører sig, som en styrelse burde opføre sig over for dens opdragsgivere, som vel et eller andet sted må være os alle sammen.

Kl. 13:52

Formanden:

Kulturministeren.

Kl. 13:52

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Det er fuldstændig korrekt, at der har været forbud mod stavgang, men det er blevet fjernet ret hurtigt, for det blev klart, at det ikke gav slitage af nævneværdig betydning at have stavgang i haverne.

Nu ved jeg ikke, hvornår den hændelse, som spørgeren refererer til, fandt sted, nemlig at godt 25 mennesker blev jaget ud af Søndermarken, fordi de var lidt mere end 25 mennesker. Det er et stykke tid siden, af den grænse er blevet hævet til 60.

Igen er det udtryk for, at der er nogle, der har ansvaret for at sikre, at de haver stadig væk kan være en del af vores kulturarv, som er værd at bevare, fordi den bliver vedligeholdt og der bliver passet på den.

Kl. 13:53

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen.

Kl. 13:53

Jan E. Jørgensen (V):

Så nu må man være 60 mennesker. Det er jo rørende. Det vil sige, at nu kan man godt være en klasse fra en skole, der så samlet spiller rundbold i Søndermarken uden at have ansøgt om tilladelse, men man kan ikke være to klasser, der spiller rundbold. Mener ministeren virkelig, hvis vi lige lægger alt til side, at det kan være rigtigt, at hvis to klasser samles, eller hvis en klasse samles med forældre og holder skovtur i Søndermarken, så skal man søge om tilladelse først hos en statslig styrelse? Kan ministeren ikke selv høre, at der er et eller andet galt?

Kl. 13:54

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:54

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Jamen det er, fordi spørgeren ikke hører efter, hvad der bliver sagt. Der er et glimrende samarbejde, og hvis der er nogle problemer af den karakter, som spørgeren henviser til, så tal med styrelsen. To klasser kan udmærket mødes og spille rundbold eller et andet spil i eksempelvis Søndermarken. De overstiger jo ikke tallet 60. Der er kun 28 børn maks. i hver klasse. Men hvis de nu skulle overstige tallet 60, så tag lige telefonen og ring til styrelsen. Så enkelt er det jo. Man skal jo ikke være rethaverisk, fordi man har et ansvar, men man skal være hjælpsom i forbindelse med at løse de opgaver, borgerne gerne vil have løst. Så man kan aftale sig til, hvordan man opfylder den type af ønsker.

Kl. 13:54

Formanden:

Hr. Jan E. Jørgensen for sidste runde.

Kl. 13:55

Jan E. Jørgensen (V):

Ja, jeg er med på, at ministeren som forhenværende skolelærer ved, hvor mange elever der er i en klasse. Så forudsætter man, at der ikke er nogen lærere med for at passe på børnene. At tage telefonen og ringe og spørge – altså undskyld, kan ministeren ikke selv høre, hvordan det lyder? At tage telefonen og ringe og spørge, om vi må være 60 mennesker til en picnic i Søndermarken? Jeg synes næsten, at ministeren lyder, som jeg kunne forestille mig at Frederik VI havde lydt, hvis man i sin tid havde spurgt om tilladelse til at bruge hans parker.

Kl. 13:55

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:55

Kulturministeren (Marianne Jelved):

Jeg beklager, at det er meget svært at få en forståelse for, hvorfor der er en styrelse for slotte og kulturejendomme. Det er, fordi Folketinget igennem mere end hundrede år har taget den opgave på sig at forvalte kulturarven. Det definerer man på baggrund af de områder, vi taler om, og der er Frederiksberg Have og Søndermarken en del af kulturarven. Derfor ligger det i den styrelse, og derfor er der et ansvar, der skal varetages, under hensyn til at haverne også skal kunne bruges i det daglige af borgerne, der kommer der. Det kan lade sig gøre. Vi har aldrig fået klager af den karakter, som jeg får nu her, og det tror jeg heller ikke at jeg får fremefter. Tingene plejer at fungere rigtig udmærket.

Kl. 13:56

Formanden:

Spørgsmålet er sluttet. Tak til kulturministeren.

Det næste spørgsmål er til ministeren for by, bolig og landdistrikter af hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:56

Spm. nr. S 287

8) Til ministeren for by, bolig og landdistrikter af:

Martin Henriksen (DF):

Hvad kan ministeren oplyse om den seneste udvikling i Egedalsvænge, hvor flere har udtrykt bekymring for den stigende muslimske indflydelse i boligområdet?

Formanden:

Hr. Martin Henriksen. Værsgo.

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Hvad kan ministeren oplyse om den seneste udvikling i Egedalsvænge, hvor flere og flere har udtrykt bekymring for den stigende muslimske indflydelse i boligområdet?

Kl. 13:56

gøre, i dag – at man fra ministeriets side simpelt hen går lovgivningen igennem, går spillereglerne igennem for at se, om man, punkt 1, kan gøre mere for at dæmme op for, at det her fortsætter i Egedalsvænge, og for at se, om man, punkt 2, kan forhindre, at det også sker andre steder.

Kl. 13:59

Kl. 13:56

Formanden:

Ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Kl. 13:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 13:59

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil godt takke hr. Martin Henriksen for at tage spørgsmålet op, for det er nemlig en anledning til også i forbindelse med den seneste udvikling, som vi har læst om i dag, at sige, at jeg tager stærkt afstand fra social kontrol, fra den kontrol, der undertrykker mennesker, som afskærer dem fra muligheder for udvikling. Og jeg mener, at det, som foregår, hvor Hizb ut-Tahrir forsøger at infiltrere en afdelingsbestyrelse, er totalt uacceptabelt og fuldstændig uforeneligt med de demokratiske spilleregler, vi har.

Det får mig så til at sige, at det bedste værn mod negativ social kontrol faktisk er at styrke borgerne, så de kan stå op imod de her undertrykkende kræfter. Det er også derfor, at vi jo i den her regering går sammen med kommuner og boligorganisationer og laver partnerskaber og styrker de indsats, der sikrer integration, beskæftigelse og positive fællesskaber i den almene sektor.

Demokrati er jo ikke altid ensbetydende med gode og velovervejede beslutninger, men demokratiet udmærker sig jo ved, at det også giver mulighed for uheldige beslutninger. Så kan man anfægte dem og gøre dem om, ikke mindst herinde hvor vi er. Men det afgørende er jo, at de spilleregler, vi har stillet op i fællesskab, følges. Og vi skal føle os sikre på, at der bliver grebet ind, hvis nogen, som vi har set det forsøgt i Egedalsvænge, forsøger at trumfe beslutninger igen uden den fornødne debat.

Der kan naturligvis ikke være tale om, at et organ påtager sig en kompetence, det ikke har. Og jeg vil godt sige, at sagen i Egedalsvænge jo er et godt eksempel på, at både beboerdemokratiet og også kontrollen med spillereglerne overholdes. For både kommunen, som jo fører kontrol med boligselskabet, og boligselskabet har faktisk været inde på alle niveauer og føre kontrol.

Så må jeg sige, at det er vigtigt, at beboerne har flertal på alle niveauer i den almene sektor, og at man på afdelingsmødet kan afsætte den afdelingsbestyrelse, man er utilfreds med. Det er hamrende vigtigt.

Så vil jeg sige, at beboerorganisationen jo skal tage sig af alle uregelmæssigheder i en afdeling. Og hvis det ikke sker, kan man indbringe det for kommunalbestyrelsen. Og det er faktisk det, der er sket i Egedalsvænge.

Kl. 13:58

Formanden:

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:58

Martin Henriksen (DF):

Jeg kvitterer selvfølgelig for, at ministeren har det synspunkt, at det er uacceptabelt, at Hizb ut-Tahrir har indflydelse på beboerbestyrelsen. Det er godt, at der er enighed om det synspunkt – så langt, så godt.

Problemet er jo, at vi desværre har set, ikke kun nu, men også tidligere, at man jo misbruger, vil jeg sige, demokratiet til at indføre en slags flertalsdiktatur. Og det synes jeg er dybt problematisk.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, om ikke ministeren mener, at der er behov for – vi bliver nok ikke enige om, præcis hvad man skal

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jamen jeg vil godt sige til hr. Martin Henriksen, at i Egedalsvænge har vi i den sidste tid set, at der er en effektiv kontrol med beboerdemokratiet. Altså, boligorganisationen, som hedder 3B, og Frederiksborg Kommune er gået aktivt ind i sagerne der, hvor afdelingsbestyrelsen har truffet nogle for hurtige beslutninger, og hvor nogle beboere er bekymrede for, at de demokratiske spilleregler ikke har været fulgt. 3B har indskærpet reglerne over for afdelingsbestyrelsen, og de har også sagt, at de vil deltage i det kommende afdelingsmøde for at sikre, at det, der foregår, foregår, som det skal.

Vi ser altså her, at beboerdemokratiet jo faktisk er robust, og at det følger de forskellige kontrolorganer. Og jeg kan sige, at det faktisk er sådan, at udviklingen i Egedalsvænge følges tæt. Der har den 22.10. været et møde mellem Boligforeningen 3B og Frederiksborg Kommune. Man følger udviklingen meget, meget tæt og følger op på beslutningerne. Også der, hvor afdelingsbestyrelsen har forsøgt at tillægge sig kompetencer, den ikke har, har man underkendt det.

Kl. 14:00

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Jeg vil lige bede om, at man prøver at overholde de 30 sekunder. Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:00

Martin Henriksen (DF):

Altså, jeg synes, det er at tage munden lidt for fuld at sige, at der er en effektiv kontrol. For det er jo ikke første gang, at vi står med en situation, hvor vi diskuterer, hvad der er gået galt i Egedalsvænge. Jeg er sikker på, at ministeren kan huske, at det har vi gjort før. Og nu er det altså gået galt igen, og så er det, som om de kontrolforanstaltninger, der er, gør, at man hele tiden kommer halsende efter. Man følger ligesom ikke med udviklingen.

Derfor spørger jeg bare, om ikke ministeren vil være indstillet på at gå tilbage i sit ministerium og kigge på lovgivningen, kigge på spillereglerne og se, om ikke der er nogen muligheder for at stramme op, så vi kan forhindre, at det her kommer til at ske igen i Egedalsvænge; forhindre, at vi står i Folketingssalen og diskuterer, at der nu er blevet lukket, eller man har planer om at lukke, nogle bestemte beboerforeninger – selv om jeg godt ved, at det ikke lykkedes i første omgang – og forhindre, at vi kommer i den situation igen, og også forhindre, at vi i andre boligområder kommer i en tilsvarende situation. Hvis Dansk Folkeparti havde 90 mandater – det er der sikkert nogle der er glade for at vi ikke har; vi er nogle, der er lidt kede af, at vi ikke har det – så ville vi jo forbyde Hizb ut-Tahrir. Vi ville stramme op i udlændingepolitikken. Det ville jo dæmme den nuværende situation op, og det kunne også sørge for, at man forhindrede, at noget tilsvarende skete i andre boligområder fremadrettet. Men vil ministeren gå tilbage til sit ministerium og kigge lovgivningen igen?

Kl. 14:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. At overholde de 30 sekunder gælder også hr. Martin Henriksen – det er ikke kun ministeren, der skal overholde tiden.

Ministeren.

Kl. 14:02

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Tak. Det er jo også en del af demokratiet, at vi alle overholder spille-reglerne. Men når det er sagt, vil jeg sige, at jeg jo har taget kraftigt afstand fra social kontrol, også det, at Hizb ut-Tahrir åbenbart – ifølge avisen, og lad os nu høre nærmere om det – fungerer som kommunikationsrådgiver. Det tager jeg stærkt afstand fra, og jeg vil forsøge at infiltrere det.

Men må jeg ikke sige, at da man forsøgte at fratage dem juletræet oppe i Egedalsvænge, blev beslutningen ændret; efter at man forsøgte at lukke nogle klubber, herunder billardklubben, er beslutningen blevet ændret. Jeg står her med noget, der ligner et referat fra det sidste møde, der har været, hvor man har indskærpet over for afdelingsbestyrelsen, hvilke nogle områder afdelingsbestyrelsen har ret til at tage beslutninger om, og hvad afdelingsbestyrelsen ikke har kompetencer til. Og jeg må bare sige, at det jo helt klart virker, som om der er helt styr på det. Jeg har tillid til demokratiet, og jeg tror, at vi skal styrke demokratiet. Og så vil jeg sige: Jeg hørte faktisk DF snakke om, at de ville indskrænke demokratiet. Er det det, DF går efter?

Kl. 14:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Martin Henriksen. Og vi skal endnu en gang bede om, at man overholder tiden.

Kl. 14:03

Martin Henriksen (DF):

Nu ved jeg ikke, om ministeren opfatter det, at man jævnfør grundloven kan forbyde bestemte organisationer og foreninger, som en indskrænkning af demokratiet. Det er jo inden for rammerne af demokratiet.

Men jeg forstår simpelt hen ikke, at ministeren bliver ved med at sige, at det kører godt i Egedalsvænge, og at der er styr på det i Egedalsvænge. Altså, hvis man i en beboerbestyrelse træffer en beslutning under indflydelse af Hizb ut-Tahrir om, at man vil afskaffe den traditionelle julefest, så er der ikke styr på det. Hvis man træffer beslutning om, at man ville lukke nogle klubber, fordi der bliver serveret alkohol, eller hvad ved jeg – fordi man har andre ting, der går imod det – så er der ikke styr på det i Egedalsvænge. At man så kommer halsende bagefter fra boligbestyrelsens side og fra kommunens side, mener jeg simpelt hen ikke er udtryk for, at der er styr på det. Det er et udtryk for, at man med desperation kæmper med de midler, man nu har, for at modvirke den effekt, der er, af tidligere tiders indvandring. Det er det, det er udtryk for. Hvis der var styr på det, var der jo ikke behov for, at man politisk tog sager op i Folketinget, der handler om, at man i bestemte boligområder træffer beslutning om at afskaffe danske traditioner og dansk kultur. Det er ikke udtryk for, at der er styr på det.

Kl. 14:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:04

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil godt sige, at det jo hverken lykkedes at afskaffe juletræet eller billardklubben eller nogen af de andre ting. Man har strammet op, og jeg vil godt sige, at den måde, vi har bygget vores demokrati op på i de almene boligselskaber, har jeg meget stor tillid til – jeg har selv arbejdet 10 år i den almene sektor og får nu lov til som boligminister at være boligordfører. Det er bygget op igennem generationer, og det mener jeg ikke at vi skal kaste skidt på. Det mener jeg

bestemt ikke der er grund til. Demokrati er sådan, at der er nogle af de forslag, som politiske partier kommer med, som jeg ikke bryder mig om, men det er deres ret. Men jeg tager afstand fra, at Hizb ut-Tahrir går ind. Men lad os nu se, for det virker jo. 3B, som boligselskabet hedder, fører tilsyn med afdelingsbestyrelsen, og kommunen fører tilsyn med 3B. Og de har været inde, og de har konstateret, at når man har truffet ulovlige beslutninger, er de blevet ændret. Jeg mener, vi skal styrke demokratiet og ikke svække det.

Kl. 14:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Det var slut på spørgsmål 8.

Spørgsmål 9 er stillet til beskæftigelsesministeren af hr. Hans Andersen, Venstre.

Kl. 14:05

Spm. nr. S 165 (omtrykt)

9) Til beskæftigelsesministeren af:

Hans Andersen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at for et ægtepar med børn, hvor begge er fyldt 30 år, og hvor den ene ægtefælle går hjemme, skal den anden ægtefælle tjene omkring 35.000 kr. pr. måned, for at ægteparret har 1.000 kr. mere til rådighed pr. måned end et ægtepar uden andre indtægter end kontanthjælp?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 14:05

Hans Andersen (V):

Tak for det. Spørgsmålet lyder:

Hvad er ministerens holdning til, at for et ægtepar med børn, hvor begge er fyldt 30 år, og hvor den ene ægtefælle går hjemme, skal den anden ægtefælle tjene omkring 35.000 kr. pr. måned, for at ægteparret har 1.000 kr. mere til rådighed pr. måned end et ægtepar uden andre indtægter end kontanthjælp?

Kl. 14:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:05

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Tak for spørgsmålet, og lad mig sige indledningsvis, at det skal kunne betale sig at arbejde. Ja, det er et godt og sundt princip, men det er også et både godt, nødvendigt og solidarisk princip, at vi har et kontanthjælpssystem, der sikrer et ordentligt forsørgelsesgrundlag i vores samfund. Ligeegyldigt hvordan man vender og drejer det, er der kontanthjælpsmodtagere, der er længere tid på kontanthjælp eller andre, og ved nogle af de kontanthjælpsmodtagere er der også børn, der skal forsørges.

I hele diskussionen om, at det skal kunne betale sig at arbejde, vil jeg gerne starte med at appellere til, at alle Folketingets partier husker alle de elementer, der er i diskussionen. Ja, det skal kunne betale sig at arbejde. Jeg og regeringen er tilhængere af en beskæftigelsespolitik, der bygger på ret og pligt. Det er også det, der er grundlaget for den kontanthjælpsreform, der snart skal i gang med at virke her pr. 1. januar 2014. Men det er også vigtigt at sikre, at ikke mindst børn, der vokser op i kontanthjælpsfamilier har en ordentlig økonomi og ordentlige levevilkår at vokse op under.

Kl. 14:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Hans Andersen.

Kl. 14:06

Hans Andersen (V):

Tak for det. Udgangspunktet er jo, at det er den her regering, der har afskaffet kontanthjælpsloftet, og loftet gjorde jo, at det vitterlig kunne betale sig også for familier, hvor begge forældre var på kontanthjælp, at tage et arbejde. Nu er kontanthjælpsloftet fjernet af den her regering, og så er spørgsmålet: Var det klogt? Var det klogt at gå ind og fjerne kontanthjælpsloftet, således at man nu skal ud og finde et arbejde til 35.000 kr. om måneden, for at det kan betale sig at arbejde? Var det klogt? Det er spørgsmålet.

Kl. 14:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:07

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Man kan jo også vende den om og sige, at det, der må være vores mål, er, at både mor og far skal ud på arbejdsmarkedet og ikke leve deres liv på kontanthjælp. Så ved spørgeren jo godt, at så er der tale om en helt anden lønramme end den, der opsættes som præmis for spørgsmålet her.

Under alle omstændigheder vil jeg gerne have lov til at slå fast, at man ikke skal kunne være i kontanthjælpsystemet og ikke samtidig stå til rådighed for arbejdsmarkedet, hvis man ellers er det, vi i fagtermer kalder arbejdsmarkedsparat. Det er grundlæggende forkert, hvis der er nogle politikere, der forsøger at efterlade et indtryk af, at man bare kan være på kontanthjælp og leve for den ydelse uden at give noget den anden vej, for man skal stå til rådighed for arbejdsmarkedet, når man er kontanthjælpsmodtager og er arbejdsmarkedsparat.

Kl. 14:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Hans Andersen.

Kl. 14:08

Hans Andersen (V):

Ministeren fremhæver ret og pligt. Men vi skal have en diskussion om, hvad indholdet i ret og pligt er. For man kan sige, at hvis pligten først indtræder i det øjeblik, den ene kan gå ud og finde sig et arbejde til 35.000 kr., så mener jeg sådan set, at det med ret og pligt smuldrer. Så igen: Har fjernelsen af kontanthjælpsloftet øget incitamentet til at finde et arbejde, eller har det ikke øget incitamentet til at finde et arbejde for personer i de familier, vi taler om?

Kl. 14:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:08

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen for at kunne give et retvisende svar på det spørgsmål, bliver man jo nødt til at have alle nuancerne med. For spørgeren ved godt, at de nedsatte sociale ydelser, der tidligere gjorde sig gældende på kontanthjælpsområdet, kom til at omfatte en meget, meget stor og meget varieret gruppe af mennesker, hvor nogle kan honorere de forpligtelser, vi lægger på bordet foran dem, og kan svare på dem, og andre ikke kan. Fra regeringens side synes vi fortsat – og det står jeg meget gerne ved også i dag – at det var og ville være et problem, at man bare systematisk satte menneskers ydelser ned uden at have blik for, om det er folk, der kan gå ind på arbejdsmarkedet eller ej. Og det gælder for kontanthjælpsloftet, som det gælder andre steder.

Men det ændrer jo ikke på, at vores mål altid skal være at sikre, at der er et ordentligt forsørgelsesgrundlag, som mennesker kan leve

på, hvis de bliver ramt af arbejdsløshed eller bliver syge. Ja, det skal kunne betale sig at arbejde, og vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at nå derhen, hvor det kan betale sig at arbejde for så mange som overhovedet muligt. Og heldigvis er vi jo i den situation, at det kan det for langt, langt de fleste lønmodtagere på vores arbejdsmarked.

Kl. 14:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Hans Andersen.

Kl. 14:09

Hans Andersen (V):

Men når ministeren siger, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, så står det jo i modsætning til, at regeringen som noget af det første fjernede kontanthjælpsloftet. For det har jo netop ført til, at man ikke har økonomiske incitamentter til at finde et arbejde, når man er en familie, hvor begge forældre er på kontanthjælp – selvfølgelig under den forudsætning at de kan arbejde, det er klart.

Men her taler vi om, at et kontanthjælpsloft er fjernet, og at man nu skal ud at finde sig et job til 35.000 kr. om måneden. Og så er spørgsmålet igen: Har det, at man har fjernet kontanthjælpsloftet, ført til øget økonomisk incitament til at finde et arbejde, eller har det ikke ført til et øget økonomisk incitament til at finde sig arbejde?

Kl. 14:10

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:10

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen jeg appellerer først og fremmest til, at man ikke tror, at der er et enkelt element, der kan løse de incitamentsproblemer, der kan være i vores kontanthjælpsystem. Jeg noterer mig dog med en vis glæde – hvis jeg må have lov til at sige det – at jeg nu forstår det sådan, at Venstre kun ønsker at indføre kontanthjælpsloft for den gruppe af kontanthjælpsmodtagere, der er arbejdsmarkedsparate, for det var jo næsten det, der lå i det, spørgeren sagde. Og det er i hvert fald nyt.

Må jeg så ikke lige samtidig gøre opmærksom på, at det kontanthjælpsloft, som hr. Lars Løkke Rasmussen og nu også hr. Hans Andersen taler for at indføre, må være det gamle kontanthjælpsloft, indtil vi har set andre eksempler. Og det er cirka 80 mio. kr. om året. Hvis det skal omsættes i en skattelettelse – hvilket jeg kan forstå det skal – svarer det til en lakridspibe pr. person, der er i beskæftigelse i Danmark. Og tror hr. Hans Andersen virkelig – og det er ikke kun for at være polemisk – at det er en skattelettelse svarende til en lakridspibe, der gør, at mennesker går fra at være på kontanthjælp til at være på vores arbejdsmarked?

Kl. 14:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ministeren og hr. Hans Andersen for spørgsmål 9, der nu er sluttet.

Vi går videre til spørgsmål 10. Det er stillet til beskæftigelsesministeren, og det er også stillet af hr. Hans Andersen, Venstre.

Kl. 14:11

Spm. nr. S 166 (omtrykt)

10) Til beskæftigelsesministeren af:

Hans Andersen (V):

Hvad er ministerens holdning til, at ca. 330.000 danskere i dag ifølge Økonomi- og Indenrigsministeriets beregninger har et svagt økonomisk incitament til at arbejde?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Hans Andersen (V):

Tak. Spørgsmålet lyder: Hvad er ministerens holdning til, at ca. 330.000 danskere i dag ifølge Økonomi- og Indenrigsministeriets beregninger har et svagt økonomisk incitament til at arbejde?

Kl. 14:12

Kl. 14:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:12

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Lad mig først og fremmest gentage noget af den diskussion, vi netop har haft på et andet spørgsmål. Jeg og regeringen synes som udgangspunkt, at det selvfølgelig skal kunne betale sig at arbejde; det er et sundt, vigtigt og nødvendigt princip. Samtidig med det vil vi også gerne være sikker på, at vi har sociale ydelser i det her land, der kan afhjælpe, når mennesker står i en svær situation som f.eks. arbejdsløshed. For langt de fleste mennesker er der en klar økonomisk tilskyndelse til, at man går fra overførselsindkomst til arbejde, og således gælder det, at for 98 pct. af vores arbejdsstyrke vil der være en gevinst på mere end 1.000 kr. om måneden ved at træde ud på arbejdsmarkedet.

Nu har der jo tidligere været en diskussion her i Folketingssalen, om 1.000 kr. er lidt eller meget. Jeg forstår, at Venstre ikke mener, at 2.000 kr. om måneden er et beløb, der har betydning i mange familier, og det tror jeg der kan være grund til at få dementeret så hurtigt som overhovedet muligt, for med den økonomi, mange danske familier har, spiller både 1.000 kr. og 2.000 kr. en forskel i husholdningsbudgettet og i de rammer, man i øvrigt har som familie. Så lad os lige få slået fast, inden vi bevæger os videre i diskussionen, at for 98 pct. af danskerne er der en økonomisk tilskyndelse til at gå på arbejde.

Kl. 14:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Hans Andersen.

Kl. 14:13

Hans Andersen (V):

Det er korrekt. Men i 2013 er der 48.000 mennesker, som har mindre end 1.000 kr. ud af at gå på arbejde, og dem synes jeg sådan set også regeringen bør være optaget af. Men det lyder ikke sådan, når jeg lytter til ministerens svar. Der er 48.000, som har mindre end 1.000 kr. ud af at stå op om morgenen, cykle eller tage bus på arbejde, sidde i kassen i Netto 37 timer om ugen, og de har altså mindre end 1.000 kr. ud af at gå på arbejde. Er det tilfredsstillende?

Kl. 14:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:14

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Jamen det jo ikke rigtigt at påstå, at regeringen ikke er optaget af problemstillingen. Det, der er diskussionen, er, hvor langt vi tror vi i fællesskab kan komme. Må jeg bare minde om to ting. Vi har gennemført en skattereform sammen og i fællesskab, hvor vi flytter tallet mærkbart, ikke mindst ved beskæftigelsesfradraget og ikke mindst via et forhøjet beskæftigelsesfradrag for enlige forsørgere. Og når begge parter i den her diskussion har været optaget af det, er det selvfølgelig, fordi vi godt ved, at der er en sammenhæng mellem skattesystemet og vores kontanthjælpssystem. Må jeg ikke også minde om, at vi har aftalt en kontanthjælpsreform sammen, som træder i kraft pr. 1. januar 2014, hvor vi har et meget stærkt fokus på at flytte

unge fra kontanthjælp til uddannelse. Der er ikke nogen tvivl om, at vi alle sammen er optaget af den her problemstilling. Det, jeg appellerer til, er at få proportionerne på plads, for når det for 98 pct. af danskerne klart kan betale sig at gå på arbejde, er det vigtigt at få nævnt det tal, når vi har den her diskussion.

Kl. 14:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Hans Andersen.

Kl. 14:15

Hans Andersen (V):

Jeg kan forstå på ministeren, at det er meget vigtigt at få nævnt det tal. Men det ændrer jo ikke ved, at der stadig væk er 48.000, som går på arbejde, og som har mindre end 1.000 kr. ud af at gå på arbejde. Og det ændrer jo ikke ved, at hvis vi skal have nogle flere til at komme ud på arbejdsmarkedet, skal det kunne betale sig at arbejde. Det er jo rigtigt, at vi har lavet en skattereform sammen. Vi har lavet en kontanthjælpsreform sammen. Spørgsmålet er jo, om ikke vi så skal være enige om at gå videre.

Så mit spørgsmål til ministeren i dag er: Ønsker regeringen at gå videre for at sikre, at det fortsat og i højere grad skal kunne betale sig at arbejde?

Kl. 14:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:15

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Ja, det gør vi, al den stund at det er et vigtigt princip, at det skal kunne betale sig at arbejde. Men vi vil også samtidig insistere på, at der er den rigtige sociale balance i Danmark og i den velfærdsmodel, som jeg synes vi skal kæmpe rigtig meget for også kan bestå i fremtiden. Det er i det spændingsfelt, man skal have den her diskussion, for vi har med skattereformen flyttet tallene meget. Jeg håber på og tror også på, at kontanthjælpsreformen kommer til at betyde en reel forskel i antallet af unge, der i dag er på kontanthjælp, og som i fremtiden vil være i uddannelse. Men husk nu på balancen, for det er menneskers levevilkår, vi her taler om.

Kl. 14:16

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hans Andersen.

Kl. 14:16

Hans Andersen (V):

Ministeren mener, at det er et vigtigt princip, at det skal kunne betale sig at arbejde, men ministeren vil ikke gå videre. Det er sådan, jeg forstår det svar. Det er skuffende, for vi skal sådan set videre. Det skal i højere grad kunne betale sig at arbejde. Der er – blot for at nævne et tal – de 48.000, som hver måned har 1.000 kr. eller mindre ud af at gå på arbejde. Men der er også alle de mennesker, som vi gerne skulle have ud og i job, og der skal det også kunne betale sig at tage et job og at arbejde. Så vil regeringen gå videre? Vil regeringen sikre, at det i højere grad skal kunne betale sig at arbejde?

Kl. 14:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:17

Beskæftigelsesministeren (Mette Frederiksen):

Ja, vi er altid villige til at diskutere, om vi kan komme tættere på de mål, vi opstiller som samfund. Men vores præmis er fortsat, at der skal være en ordentlig social balance i de beslutninger, vi træffer.

Må jeg så ikke samtidig sige, at hvis Venstre tror på, at det alene er et spørgsmål om økonomien, der er bestemmende for, hvad mennesker gør og ikke gør, så tror jeg, at det er forkert. Derfor er det vigtigt – måske vigtigere end på så mange andre tidspunkter – at vores beskæftigelsespolitik bygger på de rigtige værdier. Det er ikke sådan, og det må ikke være sådan, at det er et valg, man selv træffer, om man vil stå til rådighed for arbejdsmarkedet eller ej, for det skal man selvfølgelig. Ret og pligt er grundlaget for den politik, vi fører.

Kl. 14:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Det var slut på spørgsmål 10. Vi takker beskæftigelsesministeren og hr. Hans Andersen.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 11, er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse af fru Liselott Blixt, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:18

Spm. nr. S 298

11) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Hvordan vil ministeren sikre sengepladser i fremtiden til psykisk syge på de psykiatriske afdelinger samt sengepladser til de ældre medicinske patienter?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo til fru Liselott Blixt.

Kl. 14:18

Liselott Blixt (DF):

Jeg har et spørgsmål, der lyder: Hvordan vil ministeren sikre sengepladser i fremtiden til psykisk syge på de psykiatriske afdelinger samt sengepladser til de ældre medicinske patienter?

Kl. 14:18

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:18

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Tak for det. Og tak for spørgsmålet. Både på det medicinske område og det psykiatriske område – det er jo de to områder, spørgeren forholder sig til i spørgsmålet – har der de senere år været en udvikling, hvor der har været fokus på dels at forebygge, at patienter får behov for en mere intensiv og mere specialiseret behandling og dermed en indlæggelse, dels på at øge muligheden for, at man kan få en behandling og en indsats så tæt på sit nærmiljø som overhovedet muligt og så tæt på sin dagligdag som overhovedet muligt. Det har der været af mange gode grunde, bl.a. fordi det bliver lettere at rehabiliterer folk og få dem tilbage til hverdagen, og fordi vi ved, at det er noget af det, der skal til for at fremme det, der hedder recovery, altså det, at man kan komme sig helt eller delvis, selv efter alvorlig psykisk sygdom.

Det, der er fælles for de her to områder – der jo også har mange træk, der gør, at de ikke er ens – er, at hverken den ældre medicinske patient eller patienten med en psykisk sygdom bliver raske eller får bedre funktionsevne ved at ligge lang tid i en seng.

Hvis vi kigger på tallene, kan vi se, at der i dag behandles flere patienter end nogen sinde før i psykiatrien, men samtidig har antallet af sengepladser været faldende gennem mange år. Og det betyder jo, at behandlingen i stigende grad er sket i form af kortere indlæggelser og flere behandlingsforløb i ambulans regi, altså hvor patienten ikke er indlagt, men enten kommer på hospitalet eller bliver opsøgt i distrikpsykiatrien. Det sker, samtidig med at der sker en samling og en specialisering, så man kan sikre en høj kvalitet for de mennesker, der er så syge, at de har brug for at være indlagt på hospitalet.

Derfor vil jeg faktisk sige, hvis man spørger mig, at det er en god udvikling for patienterne, for med den her udvikling gør man det muligt at bevare en tilknytning til sit nærområde, til sit netværk, til sine pårørende, til sin familie og til sin hverdag. Man kan bo i vante omgivelser, og man kan samtidig få den behandling, man har brug for for sin sygdom, samtidig med at man kan fastholde de indsatser, man jo ellers tit får fra andre instanser – det kan være fra andre dele af kommunen. Det er den mindst indgribende måde at behandle på, og derfor er det god logik for de psykiatriske patienter.

Jeg kan se på formanden, at jeg ikke når ind på, hvorfor det også giver god mening for de medicinske patienter, men bevægelsen har jo været den samme. Og det er alt sammen drevet af en interesse for at sikre det bedst mulige for patienterne.

Kl. 14:20

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det kniber ligesom med at overholde tiden i dag, men det går nok alligevel. Jeg skal være her hele dagen, så det går jo nok!

Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:21

Liselott Blixt (DF):

Vi har en streng formand her!

Jeg vil holde mig til de psykiatriske patienter. For jeg mener også, at man kan gøre meget i nærområdet, men det er også det, vi arbejder på fremadrettet. Jeg ser, at der er et problem her og nu. Vi ved, når vi kommer ud med § 71, hvordan der bliver lavet prikkerunder om fredagen, for at der kan være plads til dem, der kommer og er så syge, at de skal indlægges. Det er lige præcis de psykiatriske patienter, hvor jeg frygter, at vi vil se flere episoder, hvor de enten gør skade på sig selv eller andre, fordi man er for hurtig til at udskrive.

Kommunerne er jo ikke gearet til det endnu. Vi lægger op til det, og psykiatriudvalget kommer jo også med en masse gode eksempler på, hvad man kan gøre, men vi ved godt, at der ikke er de ressourcer, der skal til for at kunne løfte det i kommunen nu. Så spørgsmålet er, om ministeren vil gøre noget her og nu – enten i finansloven eller eventuelt med økonomiaftalen med regionen, så psykiatriske patienter kan få den behandling, de skal have, når de er indlagt.

Kl. 14:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:22

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jamen jeg vil da gerne sige meget klart, at en beskrivelse af prikkerunder, hvor mennesker, der stadig er så syge, at de har behov for at være indlagt på sygehus og få specialiseret behandling, ikke er fagligt i orden – særlig ikke, når vi kan se af den kapacitetsanalyse, der er lavet i forbindelse med psykiatriudvalgets kortlægning af psykiatrien i Danmark, at der faktisk er for mange psykiatriske afdelinger, hvor der ligger patienter, der er færdigbehandlet, og som altså ikke har behov for den specialiserede behandling, der er på sygehuse, men som ikke kan sendes hjem, fordi man ikke er parat til at tage imod dem i den psykosociale indsats i kommunerne.

Så skal man da ikke prikke folk ud af sengen, som stadig er så syge, at de har brug for at være på hospitalerne. Her er der et vigtigt ansvar hos ledelserne på de her afdelinger; der er også et vigtigt ansvar i kommunerne, og der er også et vigtigt ansvar hos det fagpersonale, der er på afdelingerne.

Kl. 14:22

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Liselott Blixt.

Liselott Blixt (DF):

Jeg kunne da godt tænke mig at høre, hvad ministeren vil gøre ved det, som er sket over de sidste mange år, og som sker hele tiden, nemlig at man prikkes til folk. Det problem, som vi nu står over for, er overbelægningen af medicinske patienter, som vi ser hver vinter, hvor ældre mennesker ligger på gangene, og det er en uværdig behandling, og der håber jeg da vi kan se noget andet i år. Vil ministeren kunne love mig det?

Kl. 14:23

pleje i kommunalt regi. Det er den ene side af det, altså at sørge for, at der ikke kommer nogen ind på de medicinske afdelinger, som i virkeligheden kunne have fået bedre hjælp derhjemme og være blevet i trygge rammer.

Det andet er jo så at sørge for, at dem, der er færdigbehandlet i hospitalssammenhæng, og som måske endnu kan klare sig selv derhjemme, også skal kunne få en ordentlig støtte fra kommunerne. Det er den anden del af tilbuddene, og det er jo lige præcis den indsats, regeringen sammen med kommunerne har afsat midler til i de sidste 2 års økonomiaftaler, og det drejer sig samlet set om 600 mio. kr.

Kl. 14:25

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:23

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Det var slut på spørgsmål 11.

Det næste spørgsmål, spørgsmål 12, er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse, og det er også stillet af fru Liselott Blixt, Dansk Folkeparti.

Kl. 14:25

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det er jo altid glædeligt, når man kan bekræfte en spørger i noget og svare ja til, at regeringen både er optaget af det her områder, og ja til, at regeringen gør noget.

Når vi taler om de ældre medicinske patienter, er det jo også sådan, at der på nogle afdelinger ligger rigtig, rigtig mange – alt for mange – ældre patienter, der er færdigbehandlet og ikke kan sendes hjem, i hvert fald patienter, som ikke har behov for at være på de medicinske afdelinger. Derfor afsatte regeringen 300 mio. kr. i den forrige økonomiaftale med kommunerne, og 300 mio. kr. i denne økonomiaftale med kommunerne, for at de netop kan øge indsatsen, så de kan sende de ældre borgere hjem, som ikke har behov for at være på sygehus, og det er til gavn for den konkrete borger, der kan komme hjem i sit nærmiljø; til gavn for de ældre borgere, der er så syge, at de har brug for at være på en hospitalsafdeling; til gavn for fagpersonalet, der kan koncentrere sig om dem, der har behovet.

Så ja til, at det er noget, vi fra regeringens side er optaget af, og ja til, at vi gør en hel del for at understøtte, at det kan gå i den rigtige retning.

Kl. 14:24

Spm. nr. S 299

12) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Liselott Blixt (DF):

Vil ministeren undersøge, om det er muligt at legalisere medicinsk cannabisolie, som en del borgere bruger mod svær sygdom som kræft?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 14:25

Liselott Blixt (DF):

Jeg vil spørge, om ministeren vil undersøge, om det er muligt at legalisere medicinsk cannabisolie, som en del borgere bruger mod svær sygdom som eksempelvis kræft?

Kl. 14:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:24

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:26

Liselott Blixt (DF):

Man gør en hel masse, man sætter nogle penge af, men det er ikke ret meget, i forhold til hvad det drejer sig om, og man siger, at der er for mange, der ligger inde på sygehusgangene, som ikke bør være der. Jamen hvordan bliver der så visiteret anderledes? Det er stadig væk læger, der visiterer både de psykisk syge patienter og de medicinske patienter, så hvordan skal man så sørge for, at de kommer hjem i kommunen? Jeg har hørt før, at man siger, at hver fjerde, der ligger der, ikke behøver gøre det, men det er immervæk læger, der visiterer dem.

Kl. 14:24

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Også tak for det spørgsmål. Jeg skal sige, at jeg ikke sådan personligt er ekspert i det her, men cannabisolie, som spørgeren spørger til, er ifølge Sundhedsstyrelsen fremstillet ved ekstrahering af cannabisplanten. For at man kan bruge det medicinsk, vil Sundhedsstyrelsen kræve, at produktet har en markedsføringstilladelse efter lægemiddellovens regler, eller at lægen, som ønsker at bruge cannabisolie til sin patient, får Sundhedsstyrelsens tilladelse til at bruge olien efter det, der i lægemiddellovsregler hedder en udleveringstilladelse.

Når Sundhedsstyrelsen udsteder udleveringstilladelser til lægemidler, som ikke har markedsføringstilladelse, kan det kun ske i særlige situationer, og det kan kun ske i en begrænset mængde. Jeg skal sige, at Sundhedsstyrelsen har ikke modtaget ansøgninger fra producenter eller læger, som ønsker enten at markedsføre eller anvende cannabisolie derhjemme.

Reglerne om, at produkter, som hører under lægemiddellovgivningen, skal opfylde en række krav – det gælder både derhjemme og også i EU – før de bruges på patienter, handler jo i bund og grund om at beskytte patienterne mod uønskede effekter og mod bivirkninger ved lægemidler. Særlige hensyn hos særlige patientgrupper kan i visse, men selvfølgelig begrænsede tilfælde imødekommes via reglerne om udleveringstilladelse, selv om et produkt ikke har en markedsføringstilladelse, eller det kan ske i godkendte kliniske forsøg med samtykke fra patienten.

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:24

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det er nok to ting, der bliver blandet lidt sammen. En ting er jo at sørge for, at der ikke er ældre patienter, der kommer ind på de medicinske afdelinger, som kunne have været hjulpet af den kommunale sygepleje derhjemme. Og det handler jo om, at de praktiserende læger både skal kende de kommunale tilbud og have tillid til, at de er gode nok, så man ikke føler, at man hellere må indskrive gamle fru Jensen for en sikkerheds skyld, for gamle fru Jensen skal ikke ind hospitalet, hvis hun ikke har behov for det, hvis hun kan få den rette

Så til spørgerens spørgsmål kan jeg sige, at der ikke i lovgivningen om euforiserende stoffer er noget til hinder for at bruge cannabisolie i medicinsk øjemed. Det er lægemiddelloven og de hensyn, der ligger til grund for, hvordan vi regulerer lægemiddelområdet, som sætter begrænsningerne.

Kl. 14:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:27

Liselott Blixt (DF):

Jeg tænker på, om ikke det gør indtryk på ministeren med alle de historier, vi nu har set i pressen, og de henvendelser, vi har fået fra personer, som bliver nødt til at kriminalisere sig selv eller deres pårørende, simpelt hen fordi de ikke kan finde noget andet middel, der hjælper dem bedre, end en olie, som bliver lavet ulovligt i Danmark, eller som man indfører fra andre steder.

Det er altså meget syge mennesker, der her er tale om – det kan være kræftsyge, eller det kan være sclerosepatienter. Vi har også set, at børn med epilepsi får det af forældrene, fordi der er forskellige former for olie, hvor man måske ikke får den her rus, som man ellers ville få ved at tage det på andre måder.

Det bør da gøre indtryk på en sundhedsminister, der må sige: Jamen er det her ikke noget, vi skal se på, om vi kan få til Danmark eller få gjort lidt nemmere at få fat på, i stedet for at vi har borgere, der skal kriminalisere sig. Jeg ved jo, at SF tidligere har stemt for et forslag, nemlig i 2003, hvor man netop gik ind og sagde præcis det samme, som jeg står her og siger, så jeg synes, vi står lidt i en helt omvendt situation i forhold til 2003.

Så derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, om ministeren ikke kunne tænke sig at tage nogle initiativer på området.

Kl. 14:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:29

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg vil gerne sige meget klart, at som sundhedsminister er jeg optaget af, om borgerne får tilbudt den bedst mulige behandling, som vi selvfølgelig også skal være sikre på er af en høj kvalitet, og at der er evidens for, at det virker, og at der er klar viden om bivirkningerne. På den måde vil jeg sige, at jeg ikke har nogen holdning til, om der er det ene eller det andet aktive stof i medicinen, og jeg kan da også konstatere, at der findes et markedsført lægemiddel, altså som har markedsføringstilladelse i Danmark, som bruger cannabissekstrakt, og hvor det er det aktive stof.

Så det er bare for at sige, når spørgeren spørger, om det er muligt inden for lovgivningens rammer, at det er det. Selvfølgelig gør det indtryk på mig, hver eneste gang der er en patient, hvor man kan sige, at sundhedsvæsenet og den viden, vi har i dag – det, der er evidens for – kommer til kort. Sådan en person må jo aldrig opleve at blive ladt i stikken og stå alene tilbage af sundhedsvæsenet. Det vil jeg sige heller ikke er min oplevelse, altså at vores dygtige sundhedspersonale opfører sig på den måde.

Kl. 14:29

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:29

Liselott Blixt (DF):

Nu ved vi jo, at der er mennesker, som har gavn af det, og som ikke har gavn af så meget andet medicin. Der er et barn, som har epilepsi,

og som er allergisk over for den epilepsimedicin, der findes på markedet – det vil sige: der findes ikke andet. Det må da gøre indtryk.

Som sundhedsminister må man sige: Hvordan kan vi finde ud af det her? Vi har allerede et middel på markedet. Kunne vi ikke få den her olie, som så mange nu tager, i handelen, så vi ikke ser, at det bliver lavet forskellige steder og med de komplikationer eller skadevirkninger, der kan være, hvis det ikke bliver lavet ordentligt?

Kl. 14:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:30

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det gør altid indtryk, når jeg hører personers beretninger, og særlig når det er om mennesker, der er ramt af sygdom, og særlig når det er om børn. Det er der ikke nogen tvivl om. Men spørgeren må da også være enig med mig i, at vi hverken har vane for, tradition for eller lovgivningsmæssig mulighed for, at det er Folketinget, der laver sagsbehandling af, hvilke lægemidler der kan få godkendelse til at blive markedsført eller ej. Der skylder vi da patienterne, at vi har så godt og sikkert et system som overhovedet muligt. Så der skal være evidens for, både hvilke effekter lægemidlet har, hvilke patientgrupper det har effekt over for, og hvilke bivirkninger der er.

Det er de afvejninger, der skal ligge, inden vi giver markedsføringstilladelse. Det er ikke et politisk spørgsmål, hvad der kan gives markedsføringstilladelse til. Det er heller ikke et politisk spørgsmål eller et ideologisk standpunkt, der står i vejen for, at producenterne af den cannabisolie, som spørgeren spørger ind til, kan søge om en markedsføringstilladelse. Der er ikke noget politisk, der er ikke noget ideologisk i vores lovgivning til hinder for det, men vi har vel i fællesskab en interesse i, at med hensyn til de lægemidler, der så bliver godkendt og får en markedsføringstilladelse, skal der altså også være klarhed om både effekter og bivirkninger.

Kl. 14:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Liselott Blixt.

Kl. 14:31

Liselott Blixt (DF):

Det er jo meget sjovt, hvordan man kan ændre opfattelse, når man bliver minister, fordi for 10 år siden kunne SF godt fremsætte forslag om det samme og faktisk støtte beslutningsforslaget; det kunne jo være interessant at gøre det samme måske. Men vi kunne så jo eventuelt sige, at det i stedet for skulle være over reglerne om kosttilskud, i og med at der ikke er samme dokumentation, altså præcis på samme måde, som man har det med andre kosttilskud. Var det noget, ministeren eventuelt kunne se på?

Kl. 14:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:32

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jamen jeg mener ikke, det er min opgave at ansøge om tilladelser til markedsføring eller andet, ligesom jeg, medmindre fru Liselott Blixt har en sidebeskæftigelse som producent eller distributør, heller ikke vil mene, at det ligger inden for et folketingsmedlems normale arbejdsbeskrivelse som folketingsmedlem at søge om tilladelser. Det kan være en industri, der søger, det kan være forskere, og det kan som sagt også være i forbindelse med konkrete, kliniske forsøg, at det her kan foregå. Men jeg tror nu, at vi alle sammen har en interesse i, at der er den armslængde, at der er den adskillelse mellem, hvad

vi herinde politisk forholder os til – og det er jo de lovgivningsmæssige rammer, som jeg også har redegjort for over for spørgeren – og så den udvikling, der heldigvis hele tiden foregår, og hvor vi hele tiden får nye lægemidler med færre bivirkninger og større effekt.

Kl. 14:32

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til fru Liselott Blixt, det var slut på spørgsmål 12.

Det næste spørgsmål er stillet til ministeren for sundhed og forebyggelse, og det er stillet af fru Sophie Løhde, Venstre.

Kl. 14:33

Spm. nr. S 312

13) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at regionerne leverer den kræftbehandling, som borgerne har krav på?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Sophie Løhde, værsgo.

Kl. 14:33

Sophie Løhde (V):

Tak, formand.

Mener ministeren, at regionerne leverer den kræftbehandling, som borgerne har krav på?

Kl. 14:33

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:33

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Tak til spørgeren for spørgsmålet, og jeg kan jo starte med at glæde mig over, at der er sket en betydelig udvikling på kræftområdet i de seneste år, bl.a. med indførelse af pakkeforløb. Jeg vil sige, at jeg synes, og det er en vurdering og en betragtning, jeg deler med formanden for Kræftens Bekæmpelse, Frede Olesen, at vi er kommet langt med kræftbehandlingen i Danmark. At vi også har en forbedret kræftoverlevelse, er jo med til at understrege, at det går i den rigtige retning, og at der er tale om en positiv udvikling.

Men jeg vil også godt sige, at jeg ikke mener, vi er nået i mål endnu. Det, at der er gode tendenser på kræftområdet, må jo ikke blive en sovepude for os. Der er stadig et klart behov for forbedring på en række områder. Det fremgår jo tydeligt af den nye og ambitiøse monitorering af kræftpakkerne, som jeg tog initiativ til i januar 2012, og som nu er implementeret. Med den her nye monitorering får vi lige præcis mulighed for, og i øvrigt meget nøjagtigt, at se, hvor regionerne og sygehusene skal gøre en ekstra indsats for at udvikle og forbedre deres indsats over for kræftpatienterne.

Inden for konkrete kræftområder er der i nogle tilfælde for mange patienter, der skal vente længere end fagligt nødvendigt på at blive udredt og behandlet, og det er simpelt hen ikke godt nok. Derfor har regionerne også tilkendegivet, at de vil følge op på det, og det manglede da også bare, vil jeg sige. For det er jo regionernes ansvar at tilrettelægge kræftpatienternes behandling sundhedsfagligt forsvarligt. Kræft er en meget alvorlig sygdom at blive ramt af, og det er helt afgørende, at man som patient har adgang til netop hurtig udredning og behandling.

Der vil løbende blive fulgt op på udviklingen og på de initiativer, som regionerne har forpligtet sig til, bl.a. på møderne i Sundhedsstyrelsens Task Force for Patientforløb på Kræft- og Hjerteområdet. Med monitorering af pakkeforløbene, som jo nu er implementeret, kan og skal regionerne blive endnu bedre og sikre, at alle kræftpa-

tienter uanset deres bopæl her i landet får den bedste sundhedsfaglige behandling.

Her til sidst vil jeg bare nævne, nu hvor formanden ikke har rejst sig op, at regeringen med vores forslag til finanslov for 2014 har lagt op til en fortsat styrkelse af kræftområdet, bl.a. ved at styrke forebyggelsen med udvidelse af HPV-vaccinationsprogrammet, indsatsen i forhold til multisyge kræftpatienter og med midler til rehabilitering af kræftpatienter. Og så skal jeg nok komme i hus, formand.

Kl. 14:35

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Så er det fru Sophie Løhde.

Kl. 14:35

Sophie Løhde (V):

Først og fremmest glæder det mig jo, at sundhedsministeren anerkender den gode udvikling, som skete på kræftområdet under VK-regeringen. Ministerens parti var af en anden opfattelse, da man var i opposition, så derfor er det selvfølgelig godt, at man også på det her felt har skiftet mening og faktisk siger: Ja, vi nåede rigtig, rigtig langt.

Men der er også et men, og det er et stort men. Det er jo, at man kan gå ind og se på de seneste opgørelser over kræftpakkerne, som viser, som ministeren også er inde på, at der fortsat er rigtig mange patienter, som venter for længe på at komme i behandling, ligesom der jo i øvrigt er meget store regionale forskelle på, hvor længe kræftpatienterne venter, før de kommer i behandling. Men for nu at blive helt konkret og trække det ned på et jordnært niveau – nu står vi jo her i hovedstaden – kunne jeg godt tænke mig at spørge ministeren:

Når hver fjerde kræftpatient i Region Hovedstaden venter for lang tid på behandling og kun en ud af fire kvinder bliver opereret for brystkræft inden for en lægeligt anbefalet tidsfrist, synes ministeren så ikke, det er fair at sige, at Region Hovedstaden ikke leverer den kræftbehandling i dag, som borgerne ellers burde have krav på?

Kl. 14:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:36

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg ved, at jeg også har svaret spørgeren på en række skriftlige spørgsmål om det her, og jeg vil bare starte med at sige, at jeg så håber, spørgeren vil kvittere for, at de opgørelser, vi har og kan forholde os til nu, sådan set er nogle, der er blevet sat i værk af den nuværende regering som noget af det første, jeg gjorde som ny minister. Det er det, der gør, at vi nu har redskaber til at gå så tæt på, at vi kan sige: Jamen inden for den her diagnose i den her region skal der altså ske forbedringer hurtigt. Det er et meget, meget virksomt værktøj for regionerne at have, f.eks. Region Hovedstaden i forhold til brystkræft, som spørgeren spørger ind til.

Når vi har den viden, bliver det også både muligt og fuldstændig forventeligt, at der skal handles hurtigt på den viden, for det er ikke et acceptabelt tal, at så få kvinder i Region Hovedstaden får hjælp inden for den tid, der er i standardpakkeforløbene. Så det er jeg sådan set enig med spørgeren i. Den gode nyhed er, at med monitoreringsværktøjet kan der handles på det hurtigt.

Kl. 14:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 14:37

Sophie Løhde (V):

I forhold til den første del vil jeg sige, at det ikke var det, jeg spurgte om. Jeg spurgte ikke ind til, hvorvidt det er godt, at vi har en styrket overvågning af, om kræftpatienterne bliver behandlet i tide eller ej. Jeg tror, de fleste synes, det er rigtig godt, at vi har fået endnu et instrument på det her område, ud af flere.

Men jeg spurgte sådan meget konkret: Når det er, at en ud af fire brystkræftpatienter i Region Hovedstaden ikke kommer til inden for den lægeligt anbefalede tidsfrist, er ministeren så enig med Venstre i, at den socialdemokratiske ledede Region Hovedstaden ikke gør det godt nok, når det kommer til at sikre kræftpatienterne hurtig behandling?

Kl. 14:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:38

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Lad mig lige starte med at sige, at jeg godt kan notere, at spørgeren så ikke har lyst til at give ros for et monitoreringssystem, der gør det muligt at handle, fordi det er den nuværende regering, der har sat det i søen. Men så vil jeg tillade mig at sige med selvros, at jeg er glad for, at vi har det. For det betyder, at Region Hovedstaden allerede, da den første monitorering var klar i maj, i juni kunne melde ind, hvad man ville gøre konkret, hvordan man ville omlægge sine arbejdsgange, så man kunne levere bedre i forhold til brystkræft, og igen som følge af den næste runde tal har øget kapaciteten, har omlagt arbejdsgange, så de her tal kommer til at se bedre ud.

Det er jo det, vi skal bruge det her til, nemlig at sikre, at også borgere i Region Hovedstaden, der er ramt af brystkræft, kan blive behandlet inden for det, som vi mener er det fagligt forsvarlige og det fagligt bedste. Jeg har også svaret i et skriftligt svar, at det er Region Hovedstadens ansvar at forbedre indsatsen, og det, jeg kan konstatere med tilfredshed, er, at man gør helt konkrete ting. Og vi kan jo meget hurtigt følge, om det også får effekt, fordi vi nu har det her monitoreringsredskab, som man altså ikke havde under den borgerlige regering.

Kl. 14:39

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Fru Sophie Løhde.

Kl. 14:39

Sophie Løhde (V):

Altså, jeg har ikke hørt nogen kritisere, at man har fået en styrket overvågning på kræftområdet, ikke én i Folketinget. Der er taget rigtig mange gode initiativer over en lang årrække, og det var det, jeg også hørte ministeren anerkende og sådan set rose den tidligere VK-regering for, nemlig den positive udvikling, der er sket på kræftområdet.

Men for at blive helt konkret: Skal jeg forstå ministerens besvarelse sådan, at ministeren sådan set er enig med Venstre i, at det ikke er godt nok med den behandling, som f.eks. brystkræftpatienterne i Region Hovedstaden i dag bliver tilbudt, at Region Hovedstaden altså ikke leverer den vare, som borgerne ellers burde have krav på, og at det dermed heller ikke er godt nok?

Jeg tror, patienterne er optaget af, hvor hurtigt de kommer i behandling, og så synes de nok også, det er fint, at politikere udvikler forskellige værktøjer til at kunne overvåge nogle områder. Men for dem handler det jo om: Hvor hurtigt kommer jeg til undersøgelse? Hvor hurtigt kommer jeg i behandling?

Så er ministeren enig i, at Region Hovedstaden i dag ikke leverer varen?

Kl. 14:40

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:40

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Men præcis fordi patienterne er optaget af at få rettidig udredning, at få rettidig behandling, så er det afgørende i den her sag da at pege på, hvad de nye monitoreringstal så betyder for patienterne. Jamen de betyder, at da det blev kendt – for de tal har vi jo ikke haft før – at det stod til, som det gjorde på brystkræftområdet i Region Hovedstaden, så handlede man med det samme. De første tal kom i maj. I juni besluttede man på Rigshospitalet at implementere en række initiativer, der konkret skulle gøre noget ved, hvordan man udreder, hvordan man booker, og man øgede ressourcerne på lægesiden, på sekretærsiden. Og igen, efter at den næste omgang tal er blevet kendt, har man bl.a. i budgettet prioriteret det her område økonomisk, og man har øget kapaciteten yderligere.

Det er da det, patienterne er optaget af. Om de her tal bliver brugt til at slå på hinanden, er ikke det interessante. Det interessante er, om de her tal bliver brugt til at forbedre indsatsen over for kræftpatienterne.

Kl. 14:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Det var slut på spørgsmål nr. 13.

Spørgsmål nr. 14 til ministeren for sundhed og forebyggelse er også stillet af fru Sophie Løhde, Venstre.

Kl. 14:41

Spm. nr. S 313

14) Til ministeren for sundhed og forebyggelse af:

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at der er tale om en god eller en dårlig tendens, når privathospitalerne fra 2010 til 2012 har mistet hver femte offentlige patient (fra 133.773 til 107.777)?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 14:41

Sophie Løhde (V):

Mener ministeren, at der er tale om en god eller en dårlig tendens, når privathospitalerne fra 2010 til 2012 har mistet hver femte offentlige patient (fra 133.773 til 107.777)?

Kl. 14:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:41

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jamen jeg vil da gerne takke for spørgsmålet, og så vil jeg gerne starte med at understrege, at jeg ikke er lige så optaget som min forgænger i VK-regeringen af, hvor mange patienter der behandles på privathospitaler. Det, jeg er optaget af, er at sikre alle patienter hurtig udredning, sikre alle behandling af høj kvalitet, sikre dem kortest mulige ventelister og sikre en optimal udnyttelse af ressourcerne, så vi skaber råderum til at gøre tingene endnu bedre.

Derfor vil jeg også sige, at for mig er de tal, som spørgeren nævner, mest interessante i sammenhæng med den udvikling, de dækker over. De er ikke så meget værd sådan løst set, svævende i luften. Derfor har jeg også kigget lidt nærmere på tallene.

Det fald på 26.000 patienter, som spørgeren nævner, dækker over flere forhold. For det første er der sket et fald på ca. 40.000 patienter, som er henvist under det udvidede frie sygehusvalg, altså et fald i antallet af patienter, som er henvist, fordi regionerne ikke selv har kunnet tilbyde behandling inden for lovens tidsfrister. For det andet er antallet af patienter, som regionerne har henvist via udbud af regionale sygehusopgaver, vokset med 14.000. Og – ikke mindst interessant – er udgifterne pr. patient faldet.

Så de her tal tyder på to meget interessante tendenser. For det første tyder de på, at regionerne er blevet bedre til at udnytte egne ressourcer, at de i højere grad har fået tilpasset kapaciteten til de fastsatte behandlingsfrister, hvilket jo også afspejler sig i kortere ventetider. For det andet tyder tallene på, at regionerne i større grad inddrager privathospitalerne dér, hvor det giver mening, og dermed hvor de bidrager til at optimere udnyttelsen af sundhedsvæsenets samlede ressourcer – i sidste ende til gavn for både alle patienter og alle skatteborgere.

Det er jo selvfølgelig en inddragelse på et andet grundlag end under VK-regeringen, hvor man insisterede på at betale overbetalings-takster til privathospitalerne for at sikre patienttrafik i den retning. Det er sådan set ikke det, vi er optaget af. Så for at slutte hvor jeg startede, vil jeg sige, at jeg er optaget af at sikre, at patienter hurtigt kan blive udredt, hurtigt kan blive behandlet, at ventelisterne er korte, og at vi får mest mulig sundhed for pengene. Set i det lys er de her tal jo udtryk for en positiv tendens, nemlig at vi kan udnytte de offentlige ressourcer bedre, og at ventelisterne er blevet kortere.

Kl. 14:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 14:43

Sophie Løhde (V):

Det var jo egentlig et meget langt svar på et meget simpelt spørgsmål, og det undrede mig egentlig, at ministeren skulle bruge så lang tid på at svare på det, når man tænker tilbage på, hvor travlt ministeren har haft med at bekæmpe privathospitaler i stedet for at have fuldt fokus på at bekæmpe ventelister. Og jeg skal da gerne slå fast, at for Venstre vil det altid være afgørende, at patienterne får god og hurtig behandling, og at det dermed for os – i modsætning til regeringen – jo ikke er afgørende, hvor behandlingen sker, men hvor hurtigt den sker.

Når jeg så i dag spørger ind til, om det er en god eller en dårlig udvikling – og jeg er fuldstændig opmærksom på, at det dækker over forskellige faktorer – er det jo kun, fordi man en gang imellem også kan undre sig over, hvorfor vi f.eks. ser nogle lange ventelister på områder, hvor regionerne måske ellers med fordel kunne indgå i et offentlig-privat samarbejde med de private sygehuse om at reducere ventelisterne de steder, hvor det halter i det offentlige.

Hvis vi nu f.eks. kigger på psykiatrien, undrer jeg mig over, hvorfor det kun er under 3 pct. af borgerne med psykiske lidelser, som bliver henvist til privat behandling i Region Hovedstaden, samtidig med at hver fjerde barn eller voksen i dag venter over 2 måneder på behandling.

Jeg vil derfor spørge ministeren, hvis nu vi lægger alt det her andet til side, om ministeren så ikke også er enig i, at regionerne i hvert fald bør blive bedre til at samarbejde med de private på de steder, hvor der netop er en udfordring i forhold til ventelisterne, og samarbejde med de private, hvor de har vist, at de sådan set kan levere en lige så god kvalitet til en lavere pris end det, man kan i det offentlige.

Kl. 14:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:45

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg beklager, at jeg forfaldt til at give et indholdsmæssigt svar på en relevant problemstilling for vores sundhedsvæsen. Jeg kunne også have holdt mig til de slogans, vi kender fra valgplakaterne, som det, spørgeren kom med, om at bekæmpe privathospitaler. Jeg kender ikke nogen fra den her regering, der har det som et selvstændigt mål at bekæmpe privathospitaler. Det synes jeg er en interessant påstand at fremføre.

Men til spørgeren vil jeg da sige, at det jo lige præcis er det, som spørgeren efterlyser, der er sket, når vi kan se, at der faktisk er sket en stigning i antallet af patienter, der behandles på privathospitaler under udbudsaftaler. Det er jo netop et udtryk for, at regionerne forholder sig til spørgsmålet om, hvor vi kan gøre god brug af privathospitalernes kapacitet som supplement til vores eget. Jeg mener, det er positivt, at man kan finde ud af at gøre det. Jeg er sådan set optaget af, at alle patienter får den behandling, de har brug for og ret til. Og det her er et af de redskaber, regionerne kan bruge.

Kl. 14:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Sophie Løhde.

Kl. 14:46

Sophie Løhde (V):

Ministeren siger, at ministeren ikke kender nogen fra den her regering, som er optaget af bekæmpe privathospitaler. Altså, der var jo f.eks. vist noget med en eller anden minister, der havde en drøm om et samfund uden privathospitaler, men lad nu det ligge.

Vi er jo rigtig glade for, at regionerne i stigende omfang er begyndt at benytte udbud og arbejder på at blive bedre til at udnytte deres egen kapacitet. Bl.a. er øget brug af udbud noget, som mange regioner nogle år har været fodslæbende med, så det er jo sådan set positivt. Og der kan man sige, at tallene jo også kun er positive, hvis de dækker over, at der er flere patienter, der bliver behandlet hurtigere og til en lavere pris.

Derfor kan man måske undre sig over, at nogle regioner ikke altid har været så gode til samarbejde med de private på en række områder, men tværtimod har hjemtaget behandlinger. Så jeg vil godt spørge ministeren, om det ikke er korrekt, at forudsætningen for at kunne tale om dagsordenen om mest sundhed for pengene og om, hvem der kan levere kvalitet bedst og billigst, nu engang også er, at man spørger til prisen.

Kl. 14:47

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:47

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jamen lad mig bare starte med at sige, at hele diskussionen om at bekæmpe privathospitaler, det at have en drøm om, at vores fælles offentlige sundhedsvæsen er så stærkt, at det kan behandle alle patienter, at der ikke er ventelister, at der ikke er behov for at søge over i det private, ikke er det samme som at føre en politik, hvor man bekæmper privathospitaler.

Jeg har ikke nogen ideologiske blokeringer i forhold til, at skal der inddrages privathospitaler, for at patienter får den behandling, de har ret til, ja, så skal der det. Derfor kan jeg godt have en drøm om, at vores fælles velfærdssamfund er så stærkt, at det kan hjælpe alle danskere.

Så vil jeg da bare sige, at mit indtryk er, at regionerne sådan set er ret gode købmænd i forhold til det her, hvor de får den kapacitet, de har brug for, under hensyn til at de også selv har en kapacitet, der

skal bruges, for ikke at sløse med skatteborgernes penge. Så det bilde, som fru Sophie Løhde prøver at tegne, kan jeg simpelt hen ikke genkende.

Kl. 14:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Fru Sophie Løhde.

Kl. 14:48

Sophie Løhde (V):

Jeg vil sige, at jeg personligt da i hvert fald aldrig ville drømme om et sundhedsvæsen, hvor det offentlige havde monopol på al behandling. Altså, jeg glæder mig da sådan set over, at patienterne trods alt i begrænset omfang også har friheden og dermed det frie valg til også at kunne stemme med fødderne og vælge noget andet, når det er, at det offentlige ikke altid kan levere behandling hurtigt.

For at blive konkret med hensyn til det, jeg spurgte om til sidst, så kunne det måske være rart, hvis ministeren også forholdt sig til det, der blev spurgt om i forhold til brug af udbud i regionerne. Mener ministeren, at regionerne bør benytte sig mere af at sende opgaver i udbud nu her i den kommende regionsperiode, eller mener ministeren, at der ikke er behov for at spørge til prisen i regionerne?

Kl. 14:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:49

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Det sidste først: Nu er det jo ikke mig, der står for driften af sygehusvæsenet, det er regionerne, så jeg vil da opfordre spørgeren til at drøfte det med regionsrådsformændene. Spørgeren kunne starte med sin egen partifælle i Region Syddanmark, der, som jeg husker tallene, er den region, der benytter sig mindst af privathospitaler. Så hvis det var så bragende god en løsning på de udfordringer, vores sundhedsvæsen står over for, som Venstres sundhedsordfører mener det er, så havde man vel også opdaget det i den Venstreledede region. Det var bare en tanke.

Så må jeg bare sige til det her med at fordreje ordene: Jeg snakker ikke om, at det er min drøm, at vi skal have et samfund, hvor fællesskabets institutioner i sundhedsvæsenet er så stærke, at folk kan vente i al evighed. Det er jo netop det, der er grundpræmissen. Min drøm er da, at vi kan have så stærkt et fælles sundhedsvæsen, at der ikke er så lange ventelister, at der er behov for at trække på de private. Det er en principiel betragtning, det er ikke noget, der handler om at føre en konkret politik, hvor man bekæmper privathospitaler. Den tidligere regering må tage på sine skuldre at have ført en politik, hvor man systematisk overbetalte privathospitalerne for at skabe et privat marked. Vi gør ikke det modsatte fra den nuværende regerings side, vi er faktisk mest optaget af, at patienterne får den behandling, de har brug for.

Kl. 14:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Tak til ministeren for sundhed og forebyggelse og tak til fru Sophie Løhde fra Venstre.

Det sidste spørgsmål er stillet til skatteministeren, og det er stillet af hr. Henrik Høegh, Venstre.

Kl. 14:50

Spm. nr. S 310

15) Til skatteministeren af:

Henrik Høegh (V):

Hvordan forventer ministeren, at besparelsen på 70 mio. kr. i finansloven på SKATs område omkring indsats skal udmøntes?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Værsgo.

Kl. 14:50

Henrik Høegh (V):

Tak. Hvordan forventer ministeren, at besparelsen på 70 mio. kr. i finansloven på SKATs område omkring indsats skal udmøntes?

Kl. 14:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 14:50

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Tak for spørgsmålet. Og jeg vil godt starte med som indledning at sige, at det er regeringens ønske at skabe en holdbar fremgang i beskæftigelsen og velstanden. Det betyder bl.a., at vi skal sikre en så effektiv offentlig sektor som muligt, for det er med til at frigøre ressourcer, som kan prioriteres til andre vigtige formål.

Det er ligeledes et vilkår, som alle har kendt siden 2005, at SKAT ligesom resten af den offentlige sektor skal effektivisere opgaveløsningen, dvs. producere mere med færre ressourcer. I de kommende år skal SKAT således gennemføre en lang række effektiviseringer, og det vil frigøre ressourcer i et betydeligt omfang. En række grundige analyser peger på, at det er muligt at opnå en bedre skatteforvaltning med færre ressourcer. Jeg lægger i øvrigt til grund for mit svar, at spørgsmålet er stillet med udgangspunkt i en tabel med specifikation af SKATs udgifter fordelt på opgaver fra finanslovsforslaget for 2014. Af tabellen fremgår, at SKATs forventede udgifter i 2014 til indsats falder med ca. 65 mio. kr. i forhold til de forventede udgifter i 2013.

SKAT har på nuværende tidspunkt identificeret en række initiativer på indsatsområder, som i 2014 vil give betydelige effektiviseringer. Blandt initiativerne kan jeg pege på, at der forventes opnået en effektivisering i størrelsesordenen 20-25 mio. kr. ved en bedre tilrettelæggelse og gennemførelse af indsatsprojekter og indsatsopgaver, f.eks. er indsatsplanlægning flerårig, små projekter samles i større projekter, og medarbejderne specialiseres mere. Et andet eksempel er en bedre model til udvælgelse af sager til kontrol med udbetalinger vedrørende moms m.v. Her forventes det at være muligt at opnå en effektivisering i størrelsesordenen 5-10 mio. kr. i forhold til 2013.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at SKAT i 2013 som følge af finanslovsaftalen for 2012 ekstraordinært er tilført 20 mio. kr. til indsats. Denne tilførsel er bortfaldet på SKATs driftsbevilling i det fremsatte finanslovsforslag for 2014. Regeringen foreslår dog som led i de igangværende finanslovsforhandlinger at videreføre bevillingen.

Afslutningsvis vil jeg gerne understrege, som det også fremgår af den nævnte tabel i finanslovsforslaget for 2014, at fordelingen af udgifter i tabellen er fordelt skønmæssigt, hvilket selvfølgelig betyder, at den endelige fordeling i 2014 kan blive anderledes.

Kl. 14:53

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Henrik Høegh.

Kl. 14:53

Henrik Høegh (V):

Tak. Jeg vil sige til ministeren, at vi jo ikke er uenige om, at det er nødvendigt med effektiviseringer i den offentlige sektor, det er nødvendigt at kigge på, hvordan man kan få ydelserne på en mere effektiv og bedre måde. Men noget af det, der selvfølgelig optager os og selvfølgelig også gør det i den egen, jeg kommer fra, er, hvordan det her så også skal udmøntes i praksis.

På en række spørgsmål har ministeren svaret, der vil blive taget økonomiske og geografiske hensyn, og jeg kunne tænke mig her at

spørge uddybende om det. Vil der også blive taget landdistriktshensyn, når man skal lave udmøntningen af de her besparelser? Et eller andet sted kommer det her jo til at koste arbejdspladser, og der er i hvert fald nogle områder i landet, hvor der bl.a. er blevet beskåret meget kraftigt i de offentlige arbejdspladser, og Lolland-Falster er et af dem.

Jeg skal spørge, om ministeren i udmøntningen af det dels vil tage landdistriktshensyn, dels vil tage hensyn til andre områder, hvor der er offentlige arbejdspladser, hvorfra der er fjernet rigtig mange stillinger.

Kl. 14:54

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:54

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Tak for det supplerende spørgsmål. Jeg tror måske, det giver større klarhed over baggrunden for det her spørgsmål, der jo nok så meget handler om lokaliseringen af forskellige skattecentre, og jeg har meget forståelse for, at det også har stor interesse ude omkring i landet.

Jeg kan sige til hr. Henrik Høegh, at det har vi ikke taget stilling til endnu. Jeg har forstået af forskellig medieomtale, at der går rygter om, at nu skal det og det skattecenter nedlægges. Jeg kan dementere alle de rygter, som måtte have været.

Der er ikke truffet beslutning om, hvilke skattecentre der eventuelt skal nedlægges, og hvor mange og hvordan og hvorledes. Der er ingen tvivl om, at vi bliver nødt til også at rationalisere på det område, og det har ligget klart, men hvor og hvordan ved vi ikke endnu. Jeg kan sige, at der vil blive taget vidtgående geografiske hensyn. Det er *ikke* sådan, at vi vil fjerne en masse i provinsen og lægge det hele i København. Sådan bliver det ikke.

Kl. 14:55

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Henrik Høegh.

Kl. 14:55

Henrik Høegh (V):

Ja, jeg hører stadig væk, at ministeren siger, at der vil blive taget geografiske hensyn. Jeg kunne godt tænke mig, om ministeren også ville svare på, om der vil blive taget landdistriktshensyn, hensyn til de steder, hvor man i forbindelse med en anden rationalisering har fjernet rigtig mange arbejdspladser. Man kan jo godt få et indtryk af, hvordan det bliver med den nye struktur – der begynder at danne sig et billede – når man ser på, hvor henne der er centre med visiteret tidsbestilling. Men kan ministeren berolige os ved at sige, at det landkort kan komme til at se helt anderledes ud, altså at det ikke er sådan, at der er en sammenhæng mellem de fremtidige skattecentre, og de steder, hvor der nu er en visiteret tidsbestilling?

Kl. 14:56

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:56

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Det kan jeg fuldstændig bekræfte; der er ingen sammenhæng dér. Det er rigtigt, at der er sket en udvælgelse dér, men det har ingen sammenhæng med, hvilke skattecentre man til sin tid eventuelt kommer til at nedlægge. Der er ingen beslutninger truffet på det område; det bliver engang i det nye år, og det har intet at gøre med, hvor der måtte være visiteret tidsbestilling. Det har intet med det at gøre.

Så blev der spurgt til, om der ville blive taget landdistriktshensyn. Jeg vil sige, at det er lidt uklart for mig, hvad det egentlig bety-

der. Vi har jo skattecentre liggende mange forskellige steder i landet i øjeblikket; jeg har været ude at besøge en del af dem. Det er meget velfungerende skattecentre, som vi er meget tilfredse med. Hvad angår nogle af dem, bliver vi desværre nødt til at sige, at dem har vi ikke plads til længere. Men det vil jo stadig væk være sådan, at befolkningen vil kunne opleve, at skattecentre ligger tæt på dem.

Med andre ord: Der vil ikke ske en centralisering i København; der vil blive taget et meget stort hensyn til den geografiske spredning af skattecentre. Men præcis hvor de vil komme til at ligge, kan jeg ikke svare på i dag.

Kl. 14:57

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Hr. Henrik Høegh.

Kl. 14:57

Henrik Høegh (V):

Jamen jeg er da glad for, at der ikke vil blive nogen koncentration. Det kan man måske lige have lidt svært ved at forestille sig, i og med at der i hovedstadsregionen nu er tre centre for visiteret tidsbestilling, der næsten ligger klos op af hinanden. Og så må vi konstatere, at Region Sjælland sådan set er den eneste region, hvor der kun er et center i en hel region, og hvor der er folk, der får over 100 km til sådan et center, som man kan visitere folk til.

Jeg ved ikke, om ministeren ikke rigtig kender til landdistriktspolitik og landdistriktsområder. Jeg spurgte sådan set også, om man ville tage hensyn til, hvor man i øvrigt har fjernet rigtig mange offentlige arbejdspladser på det seneste, bl.a. igennem statsamtet.

Jeg vil stille et sidste spørgsmål: Er opsigelse af lejekontrakter der, hvor man nu bor til leje, en indikation af, hvor der er risiko for, at der skal lukkes?

Kl. 14:58

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 14:58

Skatteministeren (Holger K. Nielsen):

Der er ikke truffet beslutning om, hvor der skal lukkes. Jeg er ikke bekendt med, hvor der er opsagt lejekontrakter; det er noget, som SKAT i deres forvaltning står for, og det kommer ikke ind over mit bord overhovedet. Det, jeg bare kan sige, er, at der ikke er truffet beslutning om, hvordan den fremtidige struktur på lokalisering af skattecentre vil være. Jeg kan bare sige, at vi stadig væk er opsatte på, at der vil være en geografisk spredning på skattecentre, at vi er opsatte på, at borgerne stadig væk skal kunne mærke, at de kan komme, også lokalt, til SKAT, så derfor bliver det dét, vi arbejder ud fra.

Kl. 14:59

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til skatteministeren og tak til hr. Henrik Høegh.

Det var slut på spørgetiden.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

2) 1. behandling af lovforslag nr. L 29:

Forslag til lov om ændring af lov om valg til Folketinget. (Begrænsning af folketingsmedlemmernes adgang til at modtage

godtgørelse for egen fast supplerende bolig i Københavnsområdet m.v.).

Kl. 15:04

Af Mogens Lykketoft (S), Bertel Haarder (V), Pia Kjærsgaard (DF), Camilla Hersom (RV) og Anne Baastrup (SF).
(Fremsættelse 03.10.2013).

Kl. 14:59

Forhandling**Den fg. formand** (Bent Bøgsted):

Forhandlingen er åbnet. Den første, der har ordet, er hr. Bertel Haarder, Venstre, som ordfører.

Kl. 15:00

(Ordfører)

Bertel Haarder (V):

Før sidste folketingsvalg vedtog det daværende præsidium under Thor Petersens ledelse en ny boligpolitik for Folketingets medlemmer. Der blev anskaffet fast ejendom, så de medlemmer, der kommer fra områder uden for det sjællandske område, kan få en bolig i stedet for at få tilskud til en bolig eller tilskud til hotel. Den politik har det nuværende præsidium fortsat, og det er sådan, at hvis ikke Folketinget kan skaffe en bolig, kan man få støtte enten til en privat lejlighed eller til et hotelværelse.

Nu foreslås det, at der som altovervejende hovedregel bliver tale om, at man kan få støtte til et hotelværelse, men ikke til en privat indkøbt lejlighed. Det er dog ikke uden undtagelser, fordi der står udtrykkeligt i lovforslaget og dets bemærkninger, at man kan dispensere i tilfælde, hvor medlemmet har særlige forhold, herunder helbreds-mæssige forhold, som kan begrunde det. Men den altovervejende hovedregel er altså, at man må tage den bolig, man kan få i disse ejendoms-komplekser, som Folketinget har og vil få, og hvis ikke man vil det, kan man ikke få dækket sine udgifter.

Der er dog en undtagelse, at hvis man i forvejen havde en bolig, kan man fortsætte med den bolig, så længe man har den samme bolig.

Jeg lægger vægt på, at der er en dispensationsmulighed, dér hvor der er særlige hensyn, og den gælder ikke kun i tilfælde, hvor Folketinget ikke kan anvise en bolig, det gælder også i tilfælde, hvor folk faktisk kan få anvist en bolig, men har særlige grunde til hellere at ville have et tilskud. Dette sidste er nyt, og det synes jeg er meget vigtigt.

Men der er medlemmer, som spørger: Hvis nu et medlem i månedsvis ikke kan få en bolig i de dertil indkøbte ejendoms-komplekser, skal medlemmet så virkelig tvinges til at bo på hotel i månedsvis? Det spørgsmål synes jeg ikke er klart besvaret, og derfor vil jeg foreslå, at vi, før vi endeligt vedtager forslaget, lige får drøftet det spørgsmål. Altså, hvis man nu i månedsvis ikke kan få en bolig, skal man så bo på hotel i månedsvis, eller kan der være den mulighed, at man kan leje en lejlighed og få tilskud til det, så man har et sted at bo, hvor man har sine ejendele?

Det er det spørgsmål, som jeg gerne vil rejse, og som jeg håber vi kan få en fornuftig snak om, før vi endeligt ekspederer forslaget i Folketingets Udvalg for Forretningsorden.

Kl. 15:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Karen J. Klint, Socialdemokratiet.

(Ordfører)

Karen J. Klint (S):

Vi Socialdemokrater støtter, at Folketinget bliver mere selvforsynende med boliger til dem af os, der bor så langt væk fra Christiansborg, at vi skal have et fast overnatningssted, når vi er i København. Vi støtter også, at der er en større dækning i form af folketingsejede boliger, sådan at vi efterhånden får udfaset det, at nogle af os har en privat lejebolig eller en privat indkøbt bolig, fordi der ikke var nogen folketingsejede boliger ud over dem til præsidiemedlemmerne, dengang vi blev valgt. For det er jo noget relativt nyt. Så grundlæggende er vi enige i det forslag, der ligger her.

Vi støtter også, at mennesker, borgere, som har andre udfordringer, skal kunne blive valgt til Folketinget, og så skal vi selvfølgelig også have en velegnet bolig til dem. I det boligkompleks, vi har nu, er der en enkelt bolig, som er nogenlunde indrettet til folk med fysiske handicap, og det bliver der nok også i det næste boligkompleks, men der kan jo være andre forhold, som gør, at der er nogle hensyn, der skal tages. Det kan være, at man har nogle behov for hjælp, hvorfor der også skal være ekstra plads til hjælpere. Så vi er nødt til også at tage højde for, at der kan være nogle folketingsmedlemmer, som har nogle andre behov end dem, vi lige kender i dag. Det kan være de helbreds-mæssige betingelser, som står nævnt her. Der skal vi selvfølgelig have den holdning, at demokratiet er for alle, og at alle også skal kunne vælges til Folketinget, når de opfylder de formelle betingelser for det. Så selvfølgelig skal man også kunne overnatte her på ordentlige betingelser.

Så er der lige det med den ekstra elastik, som jeg hørte hr. Bertel Haarder nævne. Jeg synes, vi skal se på det og så få vurderet, hvor stort behovet er for denne elastik, hvilken lidt risiko der ligger i det, og hvordan vi så kan indkredse det, så det ikke bare bliver tilfældige boligmarkedsforskel, der gør, at man heller ikke kan komme ud af det igen. Vi vil gerne se på det med et åbent sind og se, om vi kan indkredse det yderligere.

Så er der faktisk også en ekstra lille sproglig afklaring af, hvordan vi får vores pension beregnet herinde, når vi til sin tid opfylder reglerne for at få pension, efter vi har forladt folketingsopgaven herinde. Det bliver nu lagt rigtig tydeligt fast, så det ikke reguleres på den måde, vores vederlag reguleres på, men så man låser det fast, så-dan at vores pension bliver reguleret fast efter skalatrin 51 og altså ikke på den måde, man regulerer grundvederlaget på. Jeg tror egentlig, at det er meget fornuftigt, at vi får det klargjort, sådan at alle kan se det, og sådan at vi har en gennemskuelig vederlagsordning for os selv herinde, for vi vil jo gerne have, at alt andet er gennemskueligt, og det skal vores ordninger så også være.

Så vi vil gerne være med til at drøfte det med den lille ekstra elastik, som Venstre beder om, og ellers anbefaler vi lovforslaget.

Kl. 15:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Så er det hr. Søren Espersen som ordfører for Dansk Folkeparti.

Kl. 15:07

(Ordfører)

Søren Espersen (DF):

Tak. Da vores ordfører på området, fru Pia Kjærsgaard, ikke kan være til stede, skal jeg på hendes og på Dansk Folkepartis vegne sige, at vi umiddelbart kan støtte forslaget.

Den lille niche, som hr. Bertel Haarder nævnte, synes jeg er væsentlig at diskutere, men jeg mener også principielt, at når der i lovforslaget står, at Præsidiet kan dispensere i særlige tilfælde, så bør det også være et princip, at det så er muligt at dispensere. Jeg ville også være nervøs for, om det kommer i alt for skarpe rammer, for det skal netop være muligt i ganske, ganske specielle tilfælde. Jeg

tror også, at det er det, hr. Bertel Haarder mener, nemlig at der skal kunne dispenseres. Men den drøftelse må man jo så tage i udvalget. Tak.

Kl. 15:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Camilla Hersom fra Det Radikale Venstre som ordfører.

Kl. 15:08

(Ordfører)

Camilla Hersom (RV):

Jeg skal indledningsvis sige, at Radikale Venstre kan støtte lovforslaget. Og det samme gælder for Socialistisk Folkeparti og partiets ordfører, fru Anne Bastrup, som jeg også taler for i dag, da hun desværre ikke kunne være her på grund af deltagelse i en konference.

Det er jo en lille ændring af lov om valg til Folketinget, vi behandler i dag, og der er allerede redegjort for hovedindholdet. Vi finder, at det både er en fornuftig og rimelig ændring, og jeg kan høre, at der bliver sat spørgsmålstegn ved, om nogle medlemmer kan have i den situation, at de i lange perioder må bo på hotel, før der stilles en bolig til rådighed for dem. Men der hører det jo også med til historien, at vi netop fremsætter dette lovforslag, fordi Folketinget er i helt konkrete bestræbelser på at erhverve yderligere ejendomme, sådan så vi netop har den nødvendige kapacitet, så alle medlemmer med ret til det vil kunne blive tilbudt en lejlighed.

Men vi er selvfølgelig også glade for, at der er undtagelser i lovforslaget, hvis der måtte være særlige hensyn, der gør sig gældende. Jeg kan slet ikke forestille mig, at der ville opstå en situation, hvor et medlem måtte have et hensyn, vi ikke havde tænkt på, som vi så ikke ville kunne tage op, hvis det var nødvendigt. Det ville ligne Tinget dårligt, hvis vi ikke tog hensyn til den slags ting. Men når det er sagt, er den ændring, vi laver her, både fornuftig og rimelig, og vi kan støtte lovforslaget i dets helhed.

Kl. 15:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Lars Dohn fra Enhedslisten som ordfører.

Kl. 15:09

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Tak. Jeg står her i stedet for fru Stine Brix, vores gruppeformand. Da Folketinget første gang drøftede det at opkøbe lejligheder, var Enhedslisten ikke tilhænger af den model, der blev vedtaget. Vi var skeptiske over for, at man skulle samle mennesker af, jeg havde nær sagt samme race, med det samme erhverv, og tilhørende samme gruppe i en eller to bebyggelser. Vi har den grundlæggende opfattelse, at vi ikke skal danne ghettoer, hverken nord for København eller andre steder. Men det er jo ikke det, forslaget handler om.

Enhedslisten finder, at det er en rigtig god idé, at der bliver anskaffet nok boliger, så ethvert medlem uden for Sjælland, der ønsker det, kan få stillet en bolig til rådighed. Det er også ganske fornuftigt at afvikle den ordning, som sikrer støtte til medlemmer med egen bolig, men jeg konstaterer, at der er en lang overgangsfase. Altså, hvis man over for folk, der skulle modtage ydelser, blev arbejdsløs eller andet, havde den samme langmodige holdning, så ville det være rigtig glædeligt.

Så vil jeg lige bemærke, at i forbindelse med nyvalg vil det være at foretrække, at der var en hurtigere proces. Jeg oplevede selv, da jeg blev nyvalgt her i 2011, at der gik, synes jeg, urimelig lang tid, og jeg oplevede også det der med at bo på hotelværelse som en rigtig dårlig løsning. Det endte med, at jeg boede i autocamper ude i Rø-

dovre i stedet for. Så derfor har jeg fuld forståelse for, at der skal være en hurtig løsning på det.

Enhedslisten kan støtte forslaget.

Kl. 15:11

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll fra Liberal Alliance som ordfører.

Kl. 15:11

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (LA):

Tak. Det er jo sådan set meget fint, at vi har det her lille lovforslag, hvor vi tilpasser tingene den virkelighed, der er ved at udvikle sig så at sige. Jeg synes, det er fint, at der er de her dispensationsmuligheder, også i forhold til folk med særlige behov.

Vi kunne måske også ønske os, at der var mulighed for at dispensere i forhold til folk, der er i helt særlige boligmæssige situationer på det tidspunkt, hvor de bliver valgt til Folketinget. Det har vi tidligere haft en lille sag kørende om på vegne af et enkelt medlem af vores folketingsgruppe. Men det er måske for optimistisk at tro, at det er noget, man kan løse mere sådan fleksibelt fremadrettet. Det kunne vi nu godt ønske os at man kunne.

Vi tilslutter os helt de bemærkninger, der kom fra Venstres ordfører, hr. Bertel Haarder. Og i øvrigt vil jeg ikke bruge mere tid på det. Vi skal koncentrere os om at redde landet – og ikke om os selv.

Kl. 15:12

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Så er det formanden for Præsidiets, hr. Mogens Lykketoft, som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 15:12

(Ordfører for forslagsstillerne)

Mogens Lykketoft (S):

Jeg vil bare tillade mig at gøre den enkelte bemærkning, at hovedformålet med Præsidiets forslag jo er at tage højde for den eventuelitet, at der netop kan være nogle måneder imellem, at de boliger, vi anskaffer nu og sætter i stand nu, er klar, og så tidspunktet, hvor folketingsvalg afholdes. Og det, at vi ikke kan udsætte os for ligesom at etablere den fornødne kapacitet til, at alle berettigede nye medlemmer specielt kan få lejlighed, og så samtidig bevilge permanent en anden løsning, er den knude, der skal løses.

Jeg takker også på Præsidiets vegne for de velvillige bemærkninger, der er kommet fra de tilstedeværende ordførere, og så må vi kigge på de konkrete spørgsmål, der er blevet nævnt.

Kl. 15:13

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til hr. Mogens Lykketoft. Hr. Bertel Haarder i anden omgang som ordfører for Venstre.

Kl. 15:13

(Ordfører)

Bertel Haarder (V):

Jeg er enig med formanden, og jeg tror, det vil være muligt at fastholde det sigte, som han her gjorde rede for, samtidig med at man undgår, at medlemmer i månedsvis skal bo på hotel imod deres vilje. Lad os prøve på det. Men det var slet ikke derfor, jeg bad om ordet.

Jeg bad om ordet, fordi jeg glemte at fortælle, at Det Konservative Folkeparti er enig med mig i det, jeg sagde.

Kl. 15:14

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Det er altid rart at vide, at der er fuld enighed i Folketinget om den her sag.

Da der ikke er flere, som har bedt om ordet, er forhandlingen dermed sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 15:14

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 7. november 2013, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 15:15).
